

Arrest

nr. 286 820 van 30 maart 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. FADILI
Terninckstraat 13/C.1
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 15 december 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 2 december 2022 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod van 8 jaar.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. FADILI en van advocaat A. DE WILDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 6 augustus 2004 werd verzoeker in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister voor onbepaalde duur. Sinds 16 januari 2008 is verzoeker in het bezit van een B-kaart, die meermaals werd verlengd.

Op 2 december 2022 werd ten aanzien van verzoeker een beslissing genomen tot beëindiging van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en een inreisverbod van acht jaar. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

[...]

Krachtens artikel 22§1, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt

aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 3° en 13° wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, van zodra u aan de gerechtelijke diensten voldaan heeft, krachtens artikel 74/14 §3, eerste lid, 3° wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan, om de volgende redenen:

Op 11.01.2000 diende uw vader D.A. ([...]) een aanvraag tot machtiging van verblijf in toepassing van de wet van 22.12.1999 betrekking tot regularisatie van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvende op het Belgische grondgebied in. Op 10.12.2002 werd uw vader gemachtigd om onbeperkt in het Rijk te verblijven.

Op 10.03.2003 diende uw moeder Z.M. ([...]) voor zichzelf en haar kinderen (waaronder u) een visum gezinshereniging (visum lang verblijf type D) in functie van uw vader D.A. in.

De aanvraag werd goedgekeurd en uw moeder werd in het bezit gesteld van een visum type D geldig van 17.07.2003 tot 16.10.2003, geldigheidsduur van 90 dagen, voor zichzelf en de kinderen.

Op 05.08.2003 kwamen jullie aan in België.

Op 08.08.2003 heeft uw moeder jullie aangemeld bij de Stad Antwerpen (Borgerhout) om in toepassing van artikel 12 bis van de Vreemdelingenwetgeving een aanvraag tot verblijf in te dienen en om jullie inschrijving te verzoeken. Op 13.08.2003 werd u ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Op 06.08.2004 werd u in het bezit gesteld van een "Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister", onbeperkte duur. Hetwelk meermaals verlengd werd.

Bij vonnis van 16.02.2005 werd u door de Jeugdrechtbank van Antwerpen berispt daar u zich plichtig had gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht door twee of meer personen.

Bij vonnis van 09.11.2005 werd u door de Jeugdrechtbank van Antwerpen onder toezicht gesteld daar u zich plichtig had gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met wapens of erop gelijkende voorwerpen hebbende doen geloven dat u gewapend was.

Sinds 16.01.2008 bent u in het bezit van een B-kaart dewelke meermaals verlengd werd.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen gelastte op 26.11.2010 de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor een termijn van vijf jaar daar u zich schuldig maakte aan aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging gepleegd te hebben op de persoon van een minderjarige, geen volle zestien jaar oud, namelijk D.C.L.A.V. geboren te Beveren op 24.12.1995 en aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging gepleegd te hebben op een persoon van het mannelijke of vrouwelijke geslacht, namelijk V.M. geboren te Antwerpen (Wilrijk) op 20.02.1991 (feiten gepleegd op 18.11.2009).

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 22.11.2016 tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel voor een termijn van 3 jaar daar u zich schuldig maakte aan aanranding van de eerbaarheid gepleegd te hebben op S.S.A. geboren te Solnechnoye (USSR) op 15.07.1991, met geweld, dwang, bedreiging, verrassing of list, of die mogelijk werd gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of geestelijk gebrek van het slachtoffer (feit gepleegd op 02.03.2016).

Op 29.12.2018 werd u aangehouden en op 30.12.2018 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van poging tot misdaad, doodslag.

Op 28.02.2019 werd u een elektronisch toezicht (hierna E.T.) toegekend.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 15.04.2019 in staat van wettelijke herhaling tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar daar u zich schuldig maakte aan een voorwerp voor handen te hebben, te dragen ofte vervoeren dat niet als wapen ontworpen is, maar waarvan gegeven de concrete omstandigheden, het duidelijk is dat degene die het draagt of vervoert, het wenst te gebruiken voor het toebrengen van lichamelijk letsel aan of het bedreigen van personen, namelijk een zakmes en aan door gebaren of zinnebeelden de genaamde A.D. geboren te Antwerpen op 26.05.1980 te hebben bedreigd met een aanslag op personen of eigendommen (feiten gepleegd op 29.12.2018).

Op 28.05.2019 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 19.09.2019 heeft u zichzelf aangeboden in de gevangenis van Antwerpen naar aanleiding van uw veroordeling door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen d.d. 22.11.2016, het verleende uitstel werd immers uitvoerbaar ten gevolge van de veroordeling d.d. 15.04.2019. Tussen 19.09.2019 tot 07.02.2020 werd u een strafonderbreking toegekend met het oog op E.T.. Op 07.02.2020 werd uw enkelband geplaatst en vanaf dan zat u uw straf uit in thuisdetentie.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 03.03.2020 tot een geldboete van 600,00 euro (vervangende gevangenisstraf 15 dagen) daar u zich schuldig maakte aan cannabis ingevoerd, aangemaakt, vervoerd, aangekocht, in bezit gehad, geteeld of vervaardigd te hebben voor persoonlijk gebruik met de omstandigheid dat de inbreuk werd gepleegd op de openbare weg of op welke publiek toegankelijke plaats ook (feiten gepleegd te Antwerpen op 06.05.2018).

Op 07.04.2020 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 10.08.2020 werd u aangehouden en op 11.08.2020 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van openbare zedenschennis met verzwarende omstandigheden, het misdrijf gepleegd zijnde tegenover een minderjarige.

Vanaf 18.08.2020 onderging u de voorlopige hechtenis onder E.T.

Op 07.05.2021 hebt u zich onttrokken aan de stafuitvoering onder E.T. Op 08.05.2021 werd u opnieuw opgesloten in de gevangenis.

Tussen 07.06.2021 en 31.01.2022 stond u opnieuw onder E.T.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 13.01.2022 in staat van wettelijke herhaling tot een definitieve gevangenisstraf van 37 maanden en ontzette u voor de duur van 5 jaar uit de rechten voorzien in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek daar u zich schuldig maakte aan in het openbaar de zeden te hebben geschonden door handelingen die de eerbaarheid kwetsen, namelijk zichzelf in het openbaar achter de bosjes ter hoogte van een speeltuin met spelende kinderen bevredigen, met de omstandigheid dat de schennis gepleegd werd in aanwezigheid van een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar, met name ten aanzien van een onbepaald aantal minderjarigen (feit gepleegd te Antwerpen op 10.08.2020).

Bij ministerieel schrijven d.d. 06.05.2022 werden de voorlopige invrijheidstellingen u toegekend op 28.05.2019 en op 07.04.2020 ingetrokken.

Op 09.05.2022 werd uw straf d.d. 15.04.2019 (vonnis CR Antwerpen) in uitvoer gebracht.

Op 09.05.2022 werd het uitstel u verleend op 22.11.2016 (vonnis CR Antwerpen) in uitvoer gebracht.

U zit heden meerdere gevangenisstraffen uit. U heeft een beladen strafrechtelijk verleden, met verschijningen voor de jeugdrechter toen u nog minderjarig was. Eerdere veroordelingen hebben geen gedragsverbetering kunnen tewerkstellen. U bevindt zich heden in een strafcategorie van 5 tot 7 jaar. Uw strafeinde is voorzien voor 27.01.2025.

U heeft reeds verschillende veroordelingen opgelopen voor zedenfeiten en gewelddelicten.

Op 26.11.2010 verleende de rechtbank u de gunst van opschorting, voor feiten van aanranding van de eerbaarheid op zowel een meerderjarig als een minderjarig slachtoffer.

Het onderzoek werd opgestart door een klacht van V.M. welke aangifte deed van aanranding van de eerbaarheid. U achtervolgde haar en stak plots uw been tussen haar benen zodat zij niet meerweg kon. U betastte haar onder de rok en wreef aan de voorkant van haar onderbroek. Het slachtoffer heeft zich kunnen lostrekken. U werd formeel herkend zowel op foto als tijdens spiegelconfrontatie. D.C.L., een minderjarig meisje, werd eveneens slachtoffer van betastingen op haar lichaam. Zij was danig overstuurd door de gepleegde feiten. U werd formeel herkend bij de spiegelconfrontatie. U ontkende aanvankelijk uw betrokkenheid bij de aanrandingen van de eerbaarheid. U gaf enkel toe dat u

getracht had de meisjes te versieren en dit onder invloed van alcoholische dranken. U trachtte duidelijk uw aandeel te minimaliseren met betrekking tot de gepleegde feiten. Uit het vonnis d.d. 26.11.2010 blijkt: "De feiten getuigen van weinig respect voor de fysieke en psychische integriteit van vrouwelijke slachtoffers. Jonge meisjes moeten er zich niet aan verwachten dat zij op weg naar school betast worden." Ter zitting uitte u uw spijt.

Op 22.11.2016 werd u een tweede maal veroordeeld voor zedenfeiten. Op 02.03.2016 wandelde het slachtoffer in de Provinciestraat en werd zij door u betast aan het achterwerk. Het slachtoffer merkte een geur van cannabis en alcohol. Ze maakte duidelijk dat zij dit niet wenste en gaf u een slag in het gezicht. U hield haar verder in de gaten en probeerde haar te blokkeren en te intimideren. U bekende de feiten en voerde geen betwisting ter terechtzitting. U was dronken op het moment van de feiten en betuigde wederom uw spijt.

Uit het vonnis d.d. 22.11.2016 blijkt: "De feiten zijn ernstig en getuigen van een gebrekkig normbesef en een gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van het slachtoffer." De rechter oordeelde dat een straf met uitstel gepast was gezien het ontraddende karakter van dergelijke bestraffing.

Naar aanleiding van een controle in het stadspark te Antwerpen inzake drugoverlast werd u op 06.05.2018 op heterdaad betrapt op het bezit van drugs. U was in het bezit van cannabis. De rechter stelde dat de feiten ontoelaatbaar zijn, vermits ze een gevaar betekenen voor de volksgezondheid en de eigen gezondheid en bovendien aanleiding geven tot het ontstaan van randcriminaliteit. Voor deze feiten werd u op 03.03.2020 veroordeeld tot het betalen van een geldboete.

Op 29.12.2018 in de ochtend kwam A.D., het slachtoffer, u tegen op de Oudevaartplaats te Antwerpen en vroeg u om drugs. U zou hierbij 320 euro uit de handen van het slachtoffer gerukt hebben. Het slachtoffer kon u niet inhalen en besloot naar café "Bistro Globus" aan de Oudemansstraat te Antwerpen te gaan. Later kwam u daar ook binnen, zocht fysiek contact met het slachtoffer en maakte een steekbeweging naar het slachtoffer met een mes, waarop het slachtoffer uw arm kon wegduwen. Op camerabeelden was te zien dat er een discussie was tussen het slachtoffer en u dat u een blinkend voorwerp ter hand nam en dat het slachtoffer zich verweerde tegen uw steekbewegingen. De cafébaas en een andere klant kwamen tussenbeide. Ook kon men zien dat het slachtoffer een gsm uit zijn binnenzak nam en deze aan u overhandigde. Onder de zetel in het café werd een zakmes aangetroffen. Bij fouille van u werd een grote geldsom aangetroffen, drugs en een zakmeshouder met slijpsteen. U ontkende het bijhebben en hanteren van het mes, ontkende de steekbeweging en ook de diefstal van geld ten nadele van het slachtoffer. U voerde aan dat het slachtoffer uw gsm had genomen en dat het slachtoffer dronken was. De rechtbank achtte uw uitleg evenwel ongeloofwaardig. Er waren geen aanwijzingen dat u de intentie had tot doden van het slachtoffer, noch aanwijzingen met betrekking tot een diefstal van geld. U hebt wel degelijk het slachtoffer bedreigd met het aangetroffen zakmes. Alleen al het tonen van een wapen leidt tot grote angst van degenen die ermee geconfronteerd worden, en voedt daardoor gevoelens van onveiligheid in de samenleving. De aanwezigheid en het gebruik van wapens in de openbare ruimte is een toenemend probleem waardoor het veiligheidsgevoel van heel veel mensen wordt geraakt. Het bezit van wapens leidt vaak tot het daadwerkelijke gebruik daarvan en alle ernstige gevolgen van dien.

Uit het vonnis d.d. 15.04.2019 blijkt: "De feiten zijn ernstig en getuigen van een gevaarlijke ingesteldheid en een gebrek aan respect voor andermans fysieke integriteit. Het dragen van verboden wapens betekent een gevaar voor de openbare veiligheid en kan niet aanvaard worden".

Op 10.08.2020 begaf de politie zich naar het stadspark n.a.v. een melding dat er een man zich aan het bevredigen zou zijn. De getuige meldde dat zij met haar twee dochters aanwezig was in de speeltuin van het stadspark. In struiken achter haar zag ze een man op zijn knieën zitten. Hij was naar de spelende kinderen aan het kijken en had zijn penis in zijn handen vast. De getuige zag heel duidelijk dat hij zichzelf aan het bevredigen was terwijl hij naar de spelende kinderen aan het kijken was. Zij verwittigde de man naast haar en deze volgde de dader. De man nam ook een foto van de dader en overhandigde de foto aan de Politie. De agenten troffen u in de omgeving aan. U beantwoordde aan de beschrijving van de getuige. Zij stelden vast dat uw broeksrits open stond. Tijdens de fouille konden ze meermaals door de opening van uw broek uw geslachtsdelen zien. U stelde dat u de nacht bij een vriend had doorgebracht en dat u via het stadspark naar huis wandelende en dringend moest plassen.

Toen u de politie zag, bent u weggewandeld omdat u een joint bij u had. U ontkende dat u zichzelf aan het bevredigen was. Het Hof oordeelde dat uw verklaringen wisselend en ongeloofwaardig waren.

Uit het arrest d.d. 13.01.2022 blijkt: "Het bewezenverklaarde feit is ernstig en getuigt van een gebrek aan normbesef. Beklaagde D. kon zijn seksuele driften niet onder controle houden. Hij gaf hierbij voorrang aan het botvieren van zijn lusten, zonder rekening te houden met de impact ervan op spelende kinderen die in zijn nabijheid stonden en hem konden zien".

U heeft zich bewust in het openbaar bevredigd en uw geslachtsdelen in het openbaar getoond aan derden. U deed dit in de nabijheid van een speeltuin waar op dat ogenblik minderjarige kinderen, jonger dan 16 jaar, aan het spelen waren. Slachtoffers van zedenfeiten ervaren tot lang na het gebeuren de gevolgen hiervan. Ook in de maatschappij veroorzaken dergelijke feiten naast gevoelens van afschuw en verontwaardiging, sterke gevoelens van onveiligheid. U kon uw seksuele driften niet onder controle houden.

Uit het verslag van gerechtsdeskundige Dr. D. blijkt dat er sprake is van een stoornis in het gebruik van middelen (drugs en alcohol). Er is sprake van onderhuidse parafiele krachten van exhibitionisme. U zou aan de deskundige verklaard hebben dat u 'uw kloten had laten zien'. Er zijn vooral aanwijzingen van persoonlijkheidsstrekken van het antisociale en vermijdende narcistische type. Uit het strafdossier blijkt dat u niet werkt en reeds meerdere jaren aan het stempelen bent en uw stempelgeld verbrast aan drugs en alcohol. U vult uw dagen in ledigheid en onder invloed. Er is bij u duidelijk sprake van seksuele ontremming, waarbij de leeftijd van de slachtoffers niet de focus is.

U lijkt niet vatbaar voor tussenkomsten van Justitie. Niettegenstaande eerdere kansen die u geboden werden, berisping en ondertoezichtstelling van de jeugdrechtbank, opschorting van straf, straf met uitstel, geldboetes, elektronisch toezicht, blijft u immers strafbare feiten plegen en hebt u geen overtuigende stappen ondernomen om uw leven een nieuwe wending te geven.

Uw raadsman stelde in zijn schrijven d.d. 16.08.2022 dat er een stoornis is in het gebruik van middelen en dat u in september in begeleiding zou gaan voor uw verslavingsproblematiek. U stelde ook zelf een alcohol- en drugsprobleem te hebben. U gebruikt uw alcohol- en drugsproblematiek al zeer lang als excuus voor de feiten die u pleegt, desondanks heeft u jarenlang onvoldoende inspanningen geleverd om komaf te maken met uw verslavingen. Er liggen thans geen stukken voor waaruit kan afgeleid worden dat u uw alcohol- en drugsprobleem volledig onder controle zou hebben en dat u niet langer verslaafd zou zijn.

Uw raadsman stelde dat u veel spijt hebt en thans tot inkeer bent gekomen. U betuigde eveneens uw spijt in een brief d.d. 21.07.2022. U stelt dat u uw leven in de gevangenis terug op de rails wilt krijgen. U vraagt een laatste kans om in België te kunnen blijven onder strenge voorwaarden. Justitie heeft u reeds tal van kansen gegeven, meermaals betuigde u uw spijt en steeds opnieuw verviel u in hetzelfde gedrag en het plegen van strafbare feiten. Niets garandeert dat u deze keer wel daadwerkelijk tot inzicht bent gekomen. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat u niet langer een gevaar vormt voor de maatschappij.

Uw raadsman stelde dat u werkbereid bent en actief op zoek bent naar werk. Dat u Nederlandse lessen volgt en dat er sprake is van integratie op het grondgebied. Uit het arrest d.d. 13.01.2022 blijkt dat ondanks uw lange verblijf in België, u nog geen van beide landstalen voldoende machtig was om te kunnen communiceren in België. U bent reeds 7 à 9 jaar aan het stempelen. U heeft al sinds vele jaren de kans gehad deel te nemen aan de Belgische arbeidsmarkt, maar u heeft daar blijkbaar nooit interesse voor betoond. Gelet op uw ingesteldheid toont u, door voor te houden werkbereid te zijn en actief te gaan zoeken naar werk, niet aan dat u zich in de toekomst wel zal houden aan de Belgische reglementering en geen gevaar meer zal vormen voor de openbare orde.

Integratie veronderstelt dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. Het gegeven dat u in de gevangenis Nederlandse lessen volgt, wijst er niet noodzakelijk op dat u tot inkeer gekomen bent of dat er duidelijk sprake is van een gedragswijzing die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde.

U geeft blijk van een totaal gebrek aan normbesef en een gebrek aan de psychische, fysieke en seksuele integriteit van anderen. U bent veroordeeld voor verschillende zedenfeiten en geweldsfeiten. Gezien de karaktereigenschappen die voortvloeien uit de feiten kan een risico op recidive niet uitgesloten worden. U kwam reeds op zeer jonge leeftijd in aanraking met de Jeugdrechtbank en kreeg diverse kansen die u niet wist te benutten en herviel telkens in het plegen van strafbare zedenfeiten en gewelddelicten. De gedragingen die u reeds vele jaren stelt, getuigen van een verontrustend gebrek aan normbesef en een

gebrek aan respect voor de fysieke, de psychische en de seksuele integriteit van (jonge) meisjes en vrouwen. U schuwt bovendien het gebruik van geweld, bedreiging en intimidatie niet. Doordat u de vele kansen die Justitie u gaf onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw strafbare feiten pleegt. U lijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Het lijkt zonder meer duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van een volledige afwezigheid van de wil om te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden heeft miskend.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelf vereisen.

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 19.07.2022 werd u in de gevangenis van Wortel door een terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het gegeven dat uw recht op verblijf in België mogelijks beëindigd zou worden en dat u mogelijks de toegang tot het Belgisch grondgebied en de Schengenruimte voor een bepaalde periode ontzegd zou worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U stelde sinds geruime tijd in België te verblijven samen met uw ouders, zussen en broer en hoopte daarom uw verblijfsrecht te kunnen behouden.

U koos ervoor om de vragenlijst samen met uw advocaat en familie in te vullen. Uw raadsman Dhr. Ali FADILI verzocht diezelfde dag om een uitstel van 15 dagen. U diende ten laatste op 19.08.2022 de gevraagde documenten in te leveren.

Op 17.08.2022 stuurde uw raadsman de gevraagde vragenlijst en de geïnventariseerde stukkenbundel door. U vulde op 28.07.2022 de vragenlijst in. U verklaarde dat u Nederlands kan lezen en schrijven; dat u meestal uw plan kan trekken en dat u momenteel Nederlandse lessen volgt in de gevangenis om uw Nederlands te verbeteren; dat u in België bent sinds 2003, samen met uw familie; dat u verslaafd bent aan alcohol en drugs en dat u dringend behandeld moet worden, dat u voor het aangaan en doorzetten van deze behandeling dringend uw familie nodig hebt; dat er in het verslag van Dhr. D. ook uitdrukkelijk sprake is van een stoornis in het gebruik van middelen; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was bij uw ouders [...]; dat u een duurzame relatie hebt met een jongedame die u héél graag ziet en dat u binnenkort wil trouwen van zodra u vrij komt en u weer aan het werk kan, namelijk B.T., [...]; dat DVZ haar telefonisch mag contacteren en uitnodigen voor een gesprek; bij voorkeur alles bespreken via telefoon aangezien haar ouders niets afweten van jullie relatie, gelet op de gebruiken binnen de Marokkaanse cultuur; dat heel uw familie in België woont; dat uw klein zusje en broertje in België geboren zijn en bij uw ouders in de [...] wonen; dat uw overige drie zussen getrouwd zijn en het huis uit zijn; dat zij tevens in België wonen; D.A., [...] (zie gezinssamenstelling), D.F.: [...]; D.H.: [...]; dat u geen minderjarige kinderen in België hebt; dat u geen duurzame relatie hebt in uw land van herkomst, dat u als minderjarige naar België gekomen bent met uw ganse familie, dat u niemand in Marokko kent; dat u in België bent opgegroeid; dat u in uw land van herkomst geen onderdak hebt; dat uw ooms en tantes in België wonen; dat sinds 2004 uw vader eigenaar van een huis in België is; dat als u zou terugkeren naar uw land van herkomst u er op straat zou belanden omdat u niemand hebt in Marokko die u onderdak kan bieden en u kan bijstaan in uw problematiek rond uw verslaving buiten uw familie in België; dat het centrum van uw belangen hier in België zijn gevestigd en dat u geen banden met Marokko meer hebt; dat u in België gestudeerd hebt (Vita Deurne), maar dat u helaas geen diploma hebt kunnen behalen; dat u het moeilijk had op school en dat u wel gewerkt hebt; dat u onlangs een opleiding als wegenwerker hebt aangevraagd bij de VDAB aangezien dit een knelpuntberoep is en dat u zich wilt focussen op deze opleiding; dat u daarnaast hebt gesolliciteerd bij de beschutte werkplaats waar u kan beginnen zodra de VDAB u hiervoor de goedkeuring geeft; dat u reeds in België gewerkt hebt; dat u verwijst naar uw CV; dat u tot 2011 gewerkt hebt; dat u door uw verslavingsproblematiek de jaren erna niet hebt kunnen werken; dat dit voor u een zeer zware periode was; dat u blij bent dat u uw familie rond u had om u hierdoor te helpen en bij te staan; dat u niet gewerkt hebt in uw land van herkomst of in een ander land omdat u immers als vijftienjarige met uw familie naar België bent gekomen; dat u niet opgesloten of veroordeeld bent in een ander land dan België; dat u niet wil terugkeren naar uw land van herkomst; dat u het alleen niet zal redden in Marokko; dat u er niemand kent en geen onderdak hebt zodat u genoodzaakt zou zijn om op straat te leven; dat dit vrijwel een onmogelijke situatie is; dat u uw familie

nodig hebt om te helpen en om u te laten behandelen aangezien u verslaafd bent aan alcohol en drugs; dat u ook regelmaat en structuur nodig hebt; dat alleen uw familie die kan geven; dat uw zus H.D., u zeker kan helpen aangezien uw zus maatschappelijk werker is van opleiding; dat u ten zeerste betreurt wat u allemaal gedaan hebt, dat het zeker niet bewust was en dat het onder invloed is van alcohol en drugs dat u bepaalde feiten hebt gepleegd; dat u een allerlaatste kans wenst; dat een terugkeer uw ondergang wordt; dat er gerust bepaalde voorwaarden opgelegd mogen worden en dat u deze zal naleven zolang u uw verblijfsrecht kan behouden en de nodige ondersteuning hier in België kan krijgen het land waar u bijna 20 jaar onafgebroken hebt verbleven.

Uw raadsheer voegde per e-mail en aangetekend schrijven volgende stukken toe: Brief van de DVZ d.d. 19.07.2022 voor het recht om gehoord te worden; Brief van de heer F.D. aan de DVZ d.d. 21.07.2022; Brief van de mevrouw H.D. aan de DVZ d.d. 22.07.2022; Bewijs van de ingevulde vragenlijst van de DVZ d.d. 28.07.2022; Bewijs brief van L.S.; Bewijzen waaruit blijkt dat u op zoek bent naar een tewerkstelling; Verslag gerechtsdeskundige d.d. 22.07.2022; Verklaring lidmaatschap "Solidaris" d.d. 06.08.2022; Bewijs van gezinssamenstellingen van uzelf en uw drie zussen.

Uw raadsheer voegde op 05.09.2022 volgende stuk-toe: inschrijvingsformulier Nederlandse les d.d. 21.04.2022 NT 2 schooljaar 2021-2022.

Voor uw detentie woonde u officieel op hetzelfde adres als uw moeder Z. (M. [...] nationaliteit: Marokko, F+ kaart geldig tot 02.05.2023), uw vader (D. A. [...], Belgische nationaliteit sinds 02.03.2009), uw zus (D.K. [...], Belgische nationaliteit sinds 02.03.2009) en uw broer (D.B., [...], Belgische nationaliteit sinds 02.03.2009).

Uw overige zussen D.A. ([...], nationaliteit: Marokko, B-kaart geldig tot 23.08.2027), D.H. (geboren op 12.12.1991, Belgische nationaliteit sinds 02.03.2009) en D.F. ([...], Belgische nationaliteit sinds 17.08.2015) wonen alleen of met hun partner en kinderen.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen broers en zussen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59).

Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders of tussen u en een van uw zussen of broer.

Het feit dat u over een vaste verblijfplaats beschikt bij uw ouders volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheids- band die verder reikt dan de gewone affectieve banden met uw familie aan te tonen. Het gegeven dat uw familieleden u komen bezoeken in de gevangenis wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Een loutere financiële afhankelijkheid en/of het inwonen, volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van stortingen).

Uit het straf dossier blijkt dat u reeds vele jaren kampt met een alcohol- en drugsverslaving. U verklaart dat u uw familie nodig hebt om u te helpen en om u te laten behandelen. U verklaart nood te hebben aan regelmaat en structuur die alleen uw familie u kan geven. Ook uw zus stelde in haar brief d.d. 22.07.2022 gericht aan de DVZ dat u de aanwezigheid van uw familie echt nodig hebt. Uw zus haalt aan dat uw familie u wil bijstaan, u wil begeleiden en u op het rechte pad wil houden. Uw zus, die zelf een bachelorsdiploma maatschappelijk werk heeft, belooft dat de familie u met vereende krachten intens zal helpen zoeken naar een deftige job. Ze stelt ervan overtuigd te zijn dat u na de behandeling van uw verslavingen weer op het rechte pad zou komen en geen nieuwe feiten meer zou plegen.

Dat u de feiten pleegde onder invloed van alcohol en drugs doet niets af aan de ernst van de feiten. Temeer daar u deze verslavende middelen vrijwillig tot u neemt en uit het rapport van dokter D.V. blijkt dat u verondersteld kan worden de mogelijke gevolgen ervan op uw gedrag te kunnen voorzien. Het is begrijpelijk dat uw familie u tracht te steunen en bij te staan om uw problematieken te overwinnen, maar dit is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt en doet geenszins getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. Zoals

eerder vermeld, kampt u al jaren met diezelfde problematiek. Reeds bij de feiten die leidden tot uw eerste correctionele veroordeling (gepleegd op 18.11.2009, bijna 13 jaar geleden) stelde u de feiten gepleegd te hebben onder invloed van alcohol. Uit het rapport van Dr. N.D.V. dat u voorlegde, blijkt dat u ondanks uw lange verblijf in België het Nederlands nog steeds niet machtig was. Daardoor kon u niet werken, want dat lukte niet 'door communicatie'. Zodoende was u reeds 7 à 9 jaar aan het stempelen wat u toeliet drie tot vier keer per week stevig door te drinken en drugs te gebruiken met vrienden. U hing maar wat rond zonder enige betekenisgeving aan uw dag. U heeft ruimschoots de kans gehad om uw verslavingen, met de hulp en steun van uw familie, aan te pakken. Ondanks het gegeven dat u (na)bij hen woonde, slaagde uw familie er niet in u te overtuigen alcohol en drugs (blijvend) af te zweren en een nuttige dagbesteding te vinden. Ondanks hun ongetwijfeld goede intenties, is uw familie er in het verleden niet in geslaagd u ervan te weerhouden feiten te plegen, een 'deftige' job te helpen zoeken en uw verslavingsproblematiek aan te pakken en er ligt geen enkel stuk voor waaruit afgeleid kan worden dat zij daar nu wel in zouden slagen. Er liggen geen stukken voor waaruit afgeleid kan worden dat uw verslavingen maken dat er sprake is van een bijzondere afhankelijkheid tussen u en (een van) uw familieleden. Uit navraag bij de "Afdeling Uitzonderlijk verblijf - Dienst Medisch Verblijf" van de DVZ blijkt dat in Marokko eveneens programma's bestaan voor de behandeling van verslavingen. Bovendien bestaat, indien u dat zou wensen, de mogelijkheid om extra ondersteuning via het door DVZ zelf gefinancierde "special needs" programma te voorzien.

Er is niet gebleken dat u niet zelfstandig zou kunnen functioneren. Uw leeftijd, met name 34 jaar oud, laat immers in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat moet worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Zoals reeds aangehaald kan u ook in Marokko een beroep doen op bestaande programma's om uw verslavingen aan te pakken. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen opleidingen niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland.

Uw naaste familieleden kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Marokko dan wel een ander land alsook middels de moderne communicatiemiddelen. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Uw zus vermeldt in haar schrijven dat uw moeder depressief aan het worden is van uw huidige situatie. Er liggen geen medische stukken voor waaruit blijkt dat uw moeder daadwerkelijk ziek is en uw aanwezigheid als een gevolg daarvan noodzakelijk zou zijn. Bovendien zijn er nog andere familieleden die, indien uw moeder zorg nodig zou hebben, deze zorg op zich zouden kunnen nemen.

Dat het contact met uw familieleden in België moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen.

U stelt ook nog andere familieleden in België te hebben. Voor al uw familieleden met recht op verblijf in België geldt dat zij contact met u kunnen onderhouden middels bezoeken aan u in Marokko dan wel een ander land alsook middels moderne communicatiemiddelen.

U stelt een duurzame relatie te hebben met een jongedame, namelijk B.T.([...], Belgische nationaliteit). U stelt dat haar ouders niets afweten van jullie relatie gelet op de gebruiken binnen de Marokkaanse cultuur. U legt geen enkel document voor om de duurzaamheid van deze relatie te staven en vermeldt enkel haar telefoonnummer. U beweert met haar te willen trouwen eens u vrij bent. In het rapport van Dr. D. wordt verwezen naar een "verloving". Mogelijks wordt hiermee uw relatie met B.T. bedoeld. De dokter noteert hierover: "Zijn verloving blijkt evenmin een drijfveer tot verandering te zijn; op veel goedkeuring van zijn partner hoeft hij immers niet te hopen voor dit gedrag." U legt geen stukken voor waaruit blijkt hoelang jullie reeds een relatie hebben (dan wel verloofd zouden zijn), hoe serieus die relatie is, hoe jullie contact onderhouden nu mevrouw u niet bezoekt in de gevangenis en haar familie niks over jullie relatie zou mogen weten, et cetera. Het voldoende hecht en duurzaam karakter van deze relatie, vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, blijkt niet uit uw administratief dossier. U blijft in gebreke om met voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat deze relatie als gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM te beschouwen is.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde. De samenleving heeft het recht zich te beschermen tegen mensen zoals u die alle regels met de voeten treden.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

U bent op 15-jarige leeftijd in België aangekomen, momenteel bent u 34 jaar oud. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat u hier een schoolopleiding hebt genoten (u behaalde trouwens geen diploma, naar eigen zeggen omdat u het moeilijk had in België), dat u andere opleidingen hebt gevolgd, dat er behalve de familieleden ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd, dat uw sociale leven zich hier afspeelt en dat u hobby's hebt beoefend in uw jeugd. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België zou verlaten. Uit niks blijkt dat de banden die u met België hebt opgebouwd van een dergelijke uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring voor de openbare orde vormt, blijkt geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onderhoudt aan het plegen van strafbare feiten. Sinds u in België verblijft, kwam u veelvuldig in contact met justitie en dat vanaf zeer jeugdige leeftijd nog geen twee jaar na uw aankomst. U heeft tal van kansen gekregen om u te herpakken maar greep geen enkele daarvan. Hoewel u al zeer lange tijd met een drugs- en alcoholproblematiek kampt en al meerdere gelegenheden had begeleiding te zoeken en deze problematieken grondig aan te pakken, blijft u uw verslaving als excuus gebruiken voor de feiten die u pleegt.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken daar waar u zich zal vestigen.

Dat u inspanningen geleverd heeft om de Nederlandse taal te leren en nu ook in de gevangenis uw kennis van het Nederlands middels lessen bijwerkt, is niet meer dan normaal aangezien u hier naar school ging en een leven wou uitbouwen en is op zich geen buitengewone omstandigheid. Er kan trouwens opgemerkt worden dat uit het arrest d.d. 13.01.2022 blijkt dat u, ondanks uw lange verblijf in België, nog geen van beide landstalen voldoende machtig was om te kunnen communiceren in België.

Uit de door u voorgelegde loopbaangegevens, die bevestigd worden door een raadpleging van "Dolsis", blijkt dat u tussen 2006 en 2011 was tewerkgesteld op de reguliere arbeidsmarkt. U slaagde er sinds 2011 echter niet meer in een (lang) dienstverband aan te gaan bij werkgevers op de Belgische arbeidsmarkt. Het is niet zo dat er van een sterke economische binding met België gesproken kan worden. Heden bent u ingeschreven bij de VDAB en u legt meerdere mails voor om aan te tonen dat u actief op zoek bent naar werk. Hierbij kan terzijde opgemerkt worden dat alle mails verstuurd werden vanuit het e-mail adres van uw zus H.D. Gelet op uw ingesteldheid en het feit dat u al jaren werkloos was voor u in de gevangenis belandde, is het niet onredelijk de vraag te stellen in hoeverre u zelf heel actief op zoek bent naar werk dan wel uw zus die zeer bezorgd is om u en u wenst te helpen. Dat u zich nu bereid toont te werken en aangeeft vanuit de gevangenis te solliciteren doet hoe dan ook geen afbreuk aan de vaststelling dat u ook na 2011 aan de arbeidsmarkt kon deelnemen en daartoe geen pogingen lijkt ondernomen te hebben onder het mom van uw verslavingen. Voor zover u een reële kans zou maken op de Belgische arbeidsmarkt zou toch mogen verwacht worden dat u duidelijke economische banden zou hebben opgebouwd en zou kunnen buigen op een duidelijk werkverleden. De vaardigheden die u tijdens uw schoolloopbaan, uw vroegere tewerkstellingen en de cursussen die u in de gevangenis volgt, opdeed, zullen u wellicht ook elders van pas kunnen komen.

Het wordt niet betwist dat het opnieuw opbouwen van uw leven in Marokko aanpassingen zal vereisen, maar er liggen geen elementen voor waaruit blijkt dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels zouden bestaan voor een terugkeer naar dit land. Er kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met Marokko.

Uit het vonnis d.d. 15.04.2019 en het arrest d.d. 13.01.2022 blijkt dat een tolk instond voor de vertaling van het Nederlands naar het Arabisch en het Berbers. U spreekt nog de taal en bent op de hoogte van de Marokkaanse cultuur. U heeft er tot uw 15e samen met uw moeder en zussen gewoond.

U stelt dat u in uw herkomstland, geen familie of kennissen meer hebt doch u laat na om hiervan bewijzen voor te leggen of meer concrete inlichtingen te verstrekken. U stelt dat u er geen onderdak zal vinden en op straat zal terechtkomen. Tevens verwijst u naar uw verslavingsproblematiek en vermeldt u meermaals dat u de steun van uw familie woonachtig in België nodig heeft om deze problematiek aan te pakken. Zoals reeds vermeld, kampt u al heel veel jaar met deze problematieken en heeft u deze, ondanks de aanwezigheid van uw familie en de u geboden kansen, niet op afdoende wijze aangepakt wat blijkt uit meerdere vonnissen waarin die problematiek steeds opnieuw terugkomt en door u als soort van excuus gebruikt lijkt te worden. U gaat daarmee voorbij aan uw eigen verantwoordelijkheden. U wordt immers verondersteld de mogelijke gevolgen van het gebruik van drugs en alcohol te kunnen doorzien. Ook in Marokko bestaan programma's voor de behandeling van verslavingen. Gratis behandeling blijkt eveneens beschikbaar, er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u hiervoor niet in aanmerking zou kunnen komen. Bovendien bestaat, indien u dat zou wensen, de mogelijkheid om extra ondersteuning via het door DVZ zelf gefinancierde "special needs" programma te voorzien. Er kan bovendien in alle redelijkheid verondersteld worden dat iemand van uw familie of vrienden in België nog kennissen of familie heeft in uw land van herkomst waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. Hoe dan ook wordt u op uw leeftijd verondersteld in staat te zijn om uw leven zelfstandig op te kunnen bouwen al dan niet met hulp van speciale in Marokko bestaande programma's voor de behandeling van uw verslavingsproblematiek. Eén van uw familieleden kan u mogelijks tijdelijk vergezellen naar het herkomstland tot u uw leven weer op de rails heeft. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden ook als u in het buitenland verblijft, bijvoorbeeld door stortingen. Het is niet onredelijk aan te nemen dat u als volwassen man in staat kan geacht worden om zelfs zonder familie opnieuw een kennissenkring en een sociaal netwerk uit te bouwen buiten België. Zelfs indien de integratie -door het verblijf in België- in Marokko wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55).

Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U verklaarde in het formulier Hoorrecht d.d. 28.07.2022 dat u een verslavingsprobleem hebt (alcohol en drugs) en dat ook in het verslag van dokter D. V. uitdrukkelijk staat dat er sprake is van een stoornis in het gebruik van middelen.

Op 21.09.2022 stelde de "Afdeling Uitzonderlijk verblijf - Dienst Medisch Verblijf van de DVZ dat in Marokko specialistische zorg voor uw problematiek beschikbaar is; dat deze zorg toegankelijk is; dat er geen tegenindicatie is voor reizen, noch voor een verblijf in een gesloten centrum. Er liggen momenteel dan ook geen medische stukken voor waaruit blijkt dat u een medische behandeling dan wel medicatie nodig zou hebben die enkel in België beschikbaar en toegankelijk zou zijn voor u en die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden. 1 Bovendien bestaat, indien u dat zou wensen, de mogelijkheid om extra ondersteuning via het door DVZ zelf gefinancierde "special needs" programma te voorzien.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde en nationale veiligheid zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Krachtens artikel 74/11, §1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt het u verboden het grondgebied van België te betreden, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen¹¹, en dit voor een duur van 8 jaar, om de volgende redenen:

Een inreisverbod van 8 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde.

Bij de bepaling van de duur van het inreisverbod werd rekening gehouden met de vragenlijst hoorrecht en bijkomende documenten, de elementen uit uw administratief dossier en uw familiale situatie.

U zit heden meerdere gevangenisstraffen uit. U heeft een beladen strafrechtelijk verleden, met verschijningen voor de jeugdrechter toen u nog minderjarig was. Eerdere veroordelingen hebben geen gedragsverbetering kunnen tewerkstellen. U bevindt zich heden in een strafcategorie van 5 tot 7 jaar. Uw strafeinde is voorzien voor 27.01.2025.

U heeft reeds verschillende veroordelingen opgelopen voor zedenfeiten en gewelddelicten.

Bij vonnis van 16.02.2005 werd u door de Jeugdrechtbank van Antwerpen berispt daar u zich plichtig had gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht door twee of meer personen.

Bij vonnis van 09.11.2005 werd u door de Jeugdrechtbank van Antwerpen onder toezicht gesteld daar u zich plichtig had gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met wapens of erop gelijkende voorwerpen hebbende doen geloven dat u gewapend was.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen gelastte op 26.11.2010 de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor een termijn van vijfjaar daar u zich schuldig maakte aan aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging gepleegd te hebben op de persoon van een minderjarige, geen volle zestien jaar oud, namelijk D.C. L.A.V. geboren te Beveren op 24.12.1995 en aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging gepleegd te hebben op een persoon van het mannelijke of vrouwelijke geslacht, namelijk V.M. geboren te Antwerpen (Wilrijk) op 20.02.1991 (feiten gepleegd op 18.11.2009).

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 22.11.2016 tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel voor een termijn van 3 jaar daar u zich schuldig maakte aan aanranding van de eerbaarheid gepleegd te hebben op S. S. A. geboren te Solnechnoye (USSR) op 15.07.1991, met geweld, dwang, bedreiging, verrassing of list, of die mogelijk werd gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of geestelijk gebrek van het slachtoffer (feit gepleegd op 02.03.2016).

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 15.04.2019 in staat van wettelijke herhaling tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar daar u zich schuldig maakte aan een voorwerp voor handen te hebben, te dragen of te vervoeren dat niet als wapen ontworpen is, maar waarvan gegeven de concrete omstandigheden, het duidelijk is dat degene die het draagt of vervoert, het wenst te gebruiken voor het toebrengen van lichamelijk letsel aan of het bedreigen van personen, namelijk een zakmes en aan door gebaren of zinnebeelden de genaamde A.D. geboren te Antwerpen op 26.05.1980 te hebben bedreigd met een aanslag op personen of eigendommen (feiten gepleegd op 29.12.2018).

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 03.03.2020 tot een geldboete van 600,00 euro (vervangende gevangenisstraf 15 dagen) daar u zich schuldig maakte aan cannabis ingevoerd, aangemaakt, vervoerd, aangekocht, in bezit gehad, geteeld of vervaardigd te hebben voor persoonlijk gebruik met de omstandigheid dat de inbreuk werd gepleegd op de openbare weg of op welke publiek toegankelijke plaats ook (feiten gepleegd te Antwerpen op 06.05.2018).

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 13.01.2022 in staat van wettelijke herhaling tot een definitieve gevangenisstraf van 37 maanden en ontzette u voor de duur van 5 jaar uit de rechten voorzien in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek daar u zich schuldig maakte aan in het openbaar de zeden te hebben geschonden door handelingen die de eerbaarheid kwetsen, namelijk zichzelf in het openbaar achter de bosjes ter hoogte van een speeltuin met spelende kinderen bevredigen, met de omstandigheid dat de schennis gepleegd werd in aanwezigheid van een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar, met name ten aanzien van een onbepaald aantal minderjarigen (feit gepleegd te Antwerpen op 10.08.2020).

Uit het verslag van gerechtsdeskundige Dr. D.V. blijkt dat er sprake is van een stoornis in het gebruik van middelen (drugs en alcohol). Er is sprake van onderhuidse parafiele krachten van exhibitionisme. U zou aan de deskundige verklaard hebben dat u 'uw kloten had laten zien'. Er zijn vooral aanwijzingen van persoonlijkheidsstrekken van het antisociale en vermijdende narcistische type. Uit het strafdossier blijkt dat u niet werkt en reeds meerdere jaren jaar aan het stempelen bent en uw stempelgeld verbrast aan drugs en alcohol. U vult uw dagen in ledigheid en onder invloed. Er is bij u duidelijk sprake van seksuele ontremming, waarbij de leeftijd van de slachtoffers niet de focus is.

U lijkt niet vatbaar voor tussenkomen van Justitie. Niettegenstaande eerdere kansen die u geboden werden, berisping en ondertoezichtstelling van de jeugdrechtbank, opschorting van straf, straf met uitstel,

geldboetes, elektronisch toezicht, blijft u immers strafbare feiten plegen en hebt u geen overtuigende stappen ondernomen om uw leven een nieuwe wending te geven.

Uw raadsman stelde in zijn schrijven d.d. 16.08.2022 dat er een stoornis is in het gebruik van middelen en dat u in september in begeleiding zou gaan voor uw verslavingsproblematiek. U stelde ook zelf een alcohol- en drugsprobleem te hebben. U gebruikt uw alcohol- en drugsproblematiek al zeer lang als excuus voor de feiten die u pleegt, desondanks heeft u jarenlang onvoldoende inspanningen geleverd om komaf te maken met uw verslavingen. Er liggen thans geen stukken voor waaruit kan afgeleid worden dat u uw alcohol- en drugsprobleem onder controle zou hebben en dat u niet langer verslaafd zou zijn.

Uw raadsman stelde dat u veel spijt hebt en thans tot inkeer bent gekomen. U betuigde eveneens uw spijt in een brief d.d. 21.07.2022. U stelt dat u uw leven in de gevangenis terug op de rails wilt krijgen. U vraagt een laatste kans om in België te kunnen blijven onder strenge voorwaarden. Justitie heeft u reeds tal van kansen gegeven, meermaals betuigde u uw spijt en steeds opnieuw verviel u in hetzelfde gedrag en het plegen van strafbare feiten. Niets garandeert dat u deze keer wel daadwerkelijk tot inzicht bent gekomen. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat u niet langer een gevaar vormt voor de maatschappij.

Uw raadsman stelde dat u werkbereid bent en actief op zoek bent naar werk. Dat u Nederlandse lessen volgt en dat er sprake is van integratie op het grondgebied. Uit het arrest d.d. 13.01.2022 blijkt dat ondanks uw lange verblijf in België, u nog geen van beide landstalen voldoende machtig bent om te kunnen communiceren in België. U bent reeds 7 à 9 jaar aan het stempelen. U heeft al sinds vele jaren de kans gehad deel te nemen aan de Belgische arbeidsmarkt, maar u heeft daar blijkbaar nooit interesse voor betoond. Gelet op uw ingesteldheid toont u, door voor te houden werkbereid te zijn en actief te gaan zoeken naar werk, niet aan dat u zich in de toekomst wel zal houden aan de Belgische reglementering en geen gevaar meer zal vormen voor de openbare orde.

Integratie veronderstelt dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. Het gegeven dat u in de gevangenis Nederlandse lessen volgt, wijst er niet noodzakelijk op dat u tot inkeer gekomen bent of dat er duidelijk sprake is van een gedragswijzing die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde.

U geeft blijk van een totaal gebrek aan normbesef en een gebrek aan de psychische, fysieke en seksuele integriteit van anderen. U bent veroordeeld voor verschillende zedenfeiten en geweldsfeiten. Gezien de karaktereigenschappen die voortvloeien uit de feiten kan een risico op recidive niet uitgesloten worden.

U kwam reeds in aanraking met de Jeugdrechtbank op zeer jonge leeftijd en kreeg diverse kansen die u niet wist te benutten en herviel telkens in het plegen van strafbare zedenfeiten en gewelddelicten. De gedragingen die u reeds vele jaren stelt, getuigen van een verontrustend gebrek aan normbesef en een gebrek aan respect voor de fysieke, de psychische en de seksuele integriteit van (jonge) meisjes en vrouwen. U schuwt bovendien het gebruik van geweld, bedreiging en intimidatie niet. Doordat u de vele kansen die Justitie u gaf onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw strafbare feiten pleegt. U lijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Het lijkt zonder meer duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van een volledige afwezigheid van de wil om te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden heeft miskend.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelf vereisen.

Voor uw detentie woonde u officieel op hetzelfde adres als uw moeder Z. (M. geboren op 01.10.1966 te D. I., nationaliteit: Marokko, F+ kaart geldig tot 02.05.2023), uw vader (D. A. geboren in 1958 te DOUAR, Belgische nationaliteit sinds 02.03.2009), uw zus (D. K. geboren op 08.07.2004 te Antwerpen, Belgische nationaliteit sinds 02.03.2009) en uw broer (D. B. geboren op 24.05.2006 te Antwerpen, Belgische nationaliteit sinds 02.03.2009).

Uw overige zussen D.A. (geboren in [...] te [...], nationaliteit Marokko, B-Kaart geldig tot 23.08.2027), D.H. (geboren op 12.12.1991, Belgische nationaliteit sinds 02.03.2009) en D.F. (geboren op 26.06.1986 te [...], Belgische nationaliteit sinds 17.08.2015) wonen alleen of met hun partner en kinderen.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen broers en zussen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59).

Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders of tussen u en een van uw zussen of broer.

Het feit dat u over een vaste verblijfplaats beschikt bij uw ouders volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheids- band die verder reikt dan de gewone affectieve banden met uw familie aan te tonen. Het gegeven dat uw familieleden u komen bezoeken in de gevangenis wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Een loutere financiële afhankelijkheid en/of het inwonen, volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van stortingen).

Uit het strafdossier blijkt dat u reeds vele jaren kampt met een alcohol- en drugsverslaving. U verklaart dat u uw familie nodig hebt om u te helpen en om u te laten behandelen. U verklaart nood te hebben aan regelmaat en structuur die alleen uw familie u kan geven. Ook uw zus stelde in haar brief d.d. 22.07.2022 gericht aan de DVZ dat u de aanwezigheid van uw familie echt nodig hebt. Uw zus haalt aan dat uw familie u wil bijstaan, u wil begeleiden en u op het rechte pad wil houden. Uw zus, die zelf een bachelorsdiploma maatschappelijk werk heeft, belooft dat de familie u met vereende krachten intens zal helpen zoeken naar een deftige job. Ze stelt ervan overtuigd te zijn dat u na de behandeling van uw verslavingen weer op het rechte pad zou komen en geen nieuwe feiten meer zou plegen. Dat u de feiten pleegde onder invloed van alcohol en drugs doet trouwens niets af aan de ernst van de feiten. Temeer daar u deze verslavende middelen vrijwillig tot u neemt en uit het rapport van dokter D.V. blijkt dat u verondersteld kan worden de mogelijke gevolgen ervan op uw gedrag te kunnen voorzien.

Het is begrijpelijk dat uw familie u tracht te steunen en bij te staan om uw problematieken te overwinnen, maar dit is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt en doet geenszins getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. Zoals eerder vernield, kampt u al jaren met diezelfde problematiek. Reeds bij de feiten die leidden tot uw eerste correctionele veroordeling (gepleegd op 18.11.2009, bijna 13 jaar geleden) stelde u de feiten gepleegd te hebben onder invloed van alcohol. Uit het rapport van Dr. N.D.V. dat u voorlegde, blijkt dat u ondanks uw lange verblijf in België het Nederlands nog steeds niet machtig was. Daardoor kon u niet werken, want dat lukte niet 'door communicatie'. Zodoende was u reeds 7 à 9 jaar aan het stempelen wat u toeliet drie tot vier keer per week stevig door te drinken en drugs te gebruiken met vrienden. U hing maar wat rond zonder enige betekenisgeving aan uw dag. U heeft ruimschoots de kans gehad om uw verslavingen, met de hulp en steun van uw familie, aan te pakken. Ondanks het gegeven dat u (na) bij hen woonde, slaagde uw familie er niet in u te overtuigen alcohol en drugs (blijvend) af te zweren en een nuttige dagbesteding te vinden. Ondanks hun ongetwijfeld goede intenties, is uw familie er in het verleden niet in geslaagd u ervan te weerhouden feiten te plegen, een 'deftige' job te helpen zoeken en uw verslavingsproblematiek aan te pakken en er ligt geen enkel stuk voor waaruit afgeleid kan worden dat zij daar nu wel in zouden slagen. Er liggen geen stukken voor waaruit afgeleid kan worden dat uw verslavingen maken dat er sprake is van een bijzondere afhankelijkheid tussen u en (een van) uw familieleden. Uit navraag bij de "Afdeling Uitzonderlijk verblijf - Dienst Medisch Verblijf" van de DVZ blijkt dat in Marokko eveneens programma's bestaan voor de behandeling van verslavingen. Bovendien bestaat, indien u dat zou wensen, de mogelijkheid om extra ondersteuning via het door DVZ zelf gefinancierde "special needs" programma te voorzien.

Er is niet gebleken dat u niet zelfstandig zou kunnen functioneren. Uw leeftijd, met name 34 jaar oud, laat immers in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat moet worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Zoals reeds aangehaald kan u ook in Marokko een beroep doen op bestaande programma's om uw verslavingen aan te pakken. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen opleidingen niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland. Uw naaste familieleden kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Marokko dan wel een ander land alsook middels de moderne communicatiemiddelen. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag

voortvloeit, is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Uw zus vermeldt in haar schrijven dat uw moeder depressief aan het worden is van uw huidige situatie. Er liggen geen medische stukken voor waaruit blijkt dat uw moeder daadwerkelijk ziek is en uw aanwezigheid als een gevolg daarvan noodzakelijk zou zijn. Bovendien zijn er nog andere familieleden die, indien uw moeder zorg nodig zou hebben, deze zorg op zich zouden kunnen nemen.

Dat het contact met uw familieleden in België moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen.

U stelt ook nog andere familieleden in België te hebben. Voor al uw familieleden met recht op verblijf in België geldt dat zij contact met u kunnen onderhouden middels bezoeken aan u in Marokko dan wel een ander land alsook middels moderne communicatiemiddelen.

U stelt een duurzame relatie te hebben met een jongedame, namelijk B. T. (geboren op 04.03.1995, Belgische nationaliteit). U stelt dat haar ouders niets afweten van jullie relatie gelet op de gebruiken binnen de Marokkaanse cultuur. U legt geen enkel document voor om de duurzaamheid van deze relatie te staven en vermeldt enkel haar telefoonnummer. U beweert met haar te willen trouwen eens u vrij bent. In het rapport van Dr. D.V. wordt verwezen naar een "verloving Mogelijks wordt hiermee uw relatie met B.T. bedoeld. De dokter noteert hierover: "Zijn verloving blijkt evenmin een drijfveer tot verandering te zijn; op veel goedkeuring van zijn partner hoeft hij immers niet te hopen voor dit gedrag" U legt geen stukken voor waaruit blijkt hoelang jullie reeds een relatie hebben (dan wel verloofd zouden zijn), hoe serieus die relatie is, hoe jullie contact onderhouden nu mevrouw u niet bezoekt in de gevangenis en haar familie niks over jullie relatie zou mogen weten, et cetera. Het voldoende hecht en duurzaam karakter van deze relatie, vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, blijkt niet uit uw administratief dossier. U blijft in gebreke om met voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat deze relatie als gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM te beschouwen is.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde. De samenleving heeft het recht zich te beschermen tegen mensen zoals u die alle regels met de voeten treden.

Het wordt niet betwist dat het opleggen van een inreisverbod een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

U bent op 15-jarige leeftijd in België aangekomen, momenteel bent u 34 jaar oud. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat u hier een schoolopleiding hebt genoten (u behaalde trouwens geen diploma, naar eigen zeggen omdat u het moeilijk had in België), dat u andere opleidingen hebt gevolgd, dat er behalve de familieleden ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd, dat uw sociale leven zich hier afspeelt en dat u hobby's hebt beoefend in uw jeugd. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België zou verlaten. Uit niks blijkt dat de banden die u met België hebt opgebouwd van een dergelijke uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring voor de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onderhoudt aan het plegen van strafbare feiten. Sinds u in België verblijft, kwam u veelvuldig in contact met justitie en dat vanaf zeer jeugdige leeftijd nog geen twee jaar na uw aankomst. U heeft tal van kansen gekregen om u te herpakken maar greep geen enkele daarvan. Hoewel u al zeer lange tijd met een drugs- en alcoholproblematiek kampt en al meerdere gelegenheden had begeleiding te zoeken en deze problematieken grondig aan te pakken, blijft u uw verslaving als excuus gebruiken voor de feiten die u pleegt.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken daar waar u zich zal vestigen.

Dat u inspanningen geleverd heeft om de Nederlandse taal te leren en nu ook in de gevangenis uw kennis van het Nederlands middels lessen bijwerkt, is niet meer dan normaal aangezien u hier naar school ging en een leven wou uitbouwen en is op zich geen buitengewone omstandigheid. Er kan trouwens opgemerkt worden dat uit het arrest d.d. 13.01.2022 blijkt dat u, ondanks uw lange verblijf in België, nog geen van beide landstalen voldoende machtig was om te kunnen communiceren in België.

Uit de door u voorgelegde loopbaangegevens, die bevestigd worden door een raadpleging van "Dolsis", blijkt dat u tussen 2006 en 2011 was tewerkgesteld op de reguliere arbeidsmarkt. U slaagde er sinds 2011 echter niet meer in een (lang) dienstverband aan te gaan bij werkgevers op de Belgische arbeidsmarkt. Het is niet zo dat er van een sterke economische binding met België gesproken kan worden. Heden bent u ingeschreven bij de VDAB en u legt meerdere mails voor om aan te tonen dat u actief op zoek bent naar werk. Hierbij kan terzijde opgemerkt worden dat alle mails verstuurd werden vanuit het e-mail adres van uw zus H.D. Gelet op uw ingesteldheid en het feit dat u al jaren werkloos was voor u in de gevangenis belandde, is het niet onredelijk de vraag te stellen in hoeverre u zelf heel actief op zoek bent naar werk dan wel uw zus die zeer bezorgd is om u en u wenst te helpen. Dat u zich nu bereid toont te werken en aangeeft vanuit de gevangenis te solliciteren doet hoe dan ook geen afbreuk aan de vaststelling dat u ook na 2011 aan de arbeidsmarkt kon deelnemen en daartoe geen pogingen lijkt ondernomen te hebben onder het mom van uw verslavingen. Voor zover u een reële kans zou maken op de Belgische arbeidsmarkt zou toch mogen verwacht worden dat u duidelijke economische banden zou hebben opgebouwd en zou kunnen buigen op een duidelijk werkverleden. De vaardigheden die u tijdens uw schoolloopbaan, uw vroegere tewerkstellingen en de cursussen die u in de gevangenis volgt, opdeed, zullen u wellicht ook elders van pas kunnen komen.

Het wordt niet betwist dat het opnieuw opbouwen van uw leven in Marokko aanpassingen zal vereisen, maar er liggen geen elementen voor waaruit blijkt dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels zouden bestaan voor een terugkeer naar dit land. Er kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met Marokko. Uit het vonnis d.d. 15.04.2019 en het arrest d.d. 13.01.2022 blijkt dat een tolk instond voor de vertaling van het Nederlands naar het Arabisch en het Berbers. U spreekt nog de taal en bent op de hoogte van de Marokkaanse cultuur. U heeft er tot uw 15e samen met uw moeder en zussen gewoond.

U stelt dat u in uw herkomstland, geen familie of kennissen meer hebt doch u laat na om hiervan bewijzen voor te leggen of meer concrete inlichtingen te verstrekken. U stelt dat u er geen onderdak zal vinden en op straat zal terechtkomen. Tevens verwijst u naar uw verslavingsproblematiek en vermeldt u meermaals dat u de steun van uw familie woonachtig in België nodig heeft om deze problematiek aan te pakken. Zoals reeds vermeld, kampt u al heel veel jaar met deze problematieken en heeft u deze, ondanks de aanwezigheid van uw familie en de u geboden kansen, niet op afdoende wijze aangepakt wat blijkt uit meerdere vonnissen waarin die problematiek steeds opnieuw terugkomt en door u als soort van excuus gebruikt lijkt te worden. U gaat daarmee voorbij aan uw eigen verantwoordelijkheden. U wordt immers verondersteld de mogelijke gevolgen van het gebruik van drugs en alcohol te kunnen doorzien. Ook in Marokko bestaan programma's voor de behandeling van verslavingen. Gratis behandeling blijft eveneens beschikbaar, er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u hiervoor niet in aanmerking zou kunnen komen. Bovendien bestaat, indien u dat zou wensen, de mogelijkheid om extra ondersteuning via het door DVZ zelf gefinancierde "special needs" programma te voorzien. Er kan bovendien in alle redelijkheid verondersteld worden dat iemand van uw familie of vrienden in België nog kennissen of familie heeft in uw land van herkomst waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. Hoe dan ook wordt u op uw leeftijd verondersteld in staat te zijn om uw leven zelfstandig op te kunnen bouwen al dan niet met hulp van speciale in Marokko bestaande programma's voor de behandeling van uw verslavingsproblematiek. Eén van uw familieleden kan u mogelijks tijdelijk vergezellen naar het herkomstland tot u uw leven weer op de rails heeft. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden ook als u in het buitenland verblijft, bijvoorbeeld door stortingen. Het is niet onredelijk aan te nemen dat u als volwassen man in staat kan geacht worden om zelfs zonder familie opnieuw een kennissenkring en een sociaal netwerk uit te bouwen buiten België. Zelfs indien de integratie -door het verblijf in België- in Marokko wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn (cfr. EHRM, Veljkovic-Jucik v. Switzerland, 21 oktober 2020, §55).

Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U verklaarde in het formulier Hoorrecht d.d. 28.07.2022 dat u een verslavingsprobleem hebt (alcohol en drugs) en dat ook in het verslag van dokter D.V. uitdrukkelijk staat dat er sprake is van een stoornis in het gebruik van middelen.

Op 21.09.2022 stelde de "Afdeling Uitzonderlijk verblijf - Dienst Medisch Verblijf van de DVZ dat in Marokko specialistische zorg voor uw problematiek beschikbaar is; dat deze zorg toegankelijk is; dat er geen tegenindicatie is voor reizen, noch voor een verblijf in een gesloten centrum. Er liggen momenteel dan ook geen medische stukken voor waaruit blijkt dat u een medische behandeling dan wel medicatie nodig zou hebben die enkel in België beschikbaar en toegankelijk zou zijn voor u en die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden. 1 Bovendien bestaat, indien u dat zou wensen, de mogelijkheid om extra ondersteuning via het door DVZ zelf gefinancierde "special needs" programma te voorzien.

Een reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM in het geval van een terugkeer naar Marokko blijkt niet.

Gezien uw ouders, broer en zussen in België wonen en uw nog jonge leeftijd, wordt het inreisverbod beperkt tot 8 jaar in de hoop dat dit u tot inzicht zal brengen om u in de toekomst beter te gedragen en opnieuw een leven in normale omstandigheden op te bouwen. U dient te beseffen dat u, gezien de veroordelingen die u heeft opgelopen, een langer inreisverbod opgelegd had kunnen worden.

Het staat u bovendien vrij om desgevallend op eender welk moment gedurende de komende 8 jaar een opschorting of opheffing van het inreisverbod te vragen overeenkomstig de vigerende wettelijke bepalingen terzake."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

" II.2.1 EERSTE MIDDEL

Verzoeker werpt hierbij de volgende middelen op tegen de bestreden beslissing HOUDENDE DE BESLISSING TOT BEËINDIGING VAN HET VERBLIJF MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN.

- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen - Schending van de formele en materiele motiveringsplicht; - Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel; - Schending van de artikelen 22 §1, 23 en 74/13 van de Vreemdelingenwet.

II.2.1.1 Theoretische beschouwing

7.-

De bestreden beslissing schendt een aantal algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur m.n. de materiële en formele motiveringsplicht alsook in samenspraak met artikel 43 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 luidt als volgt: "De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten gronde liggen. Zij moet afdoende zijn."

De formele motiveringsplicht vereist dat de feitelijke en juridische motieven in de beslissing zelf weergegeven worden.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door de motieven die in rechte en feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De draagkracht van de beslissing moet volgens de rechtsgeleerde "Van Mensel" slaan op vier elementen, m.n. een logische consistentie (geen tegenstrijdigheden), de juridische aanvaardbaarheid (het hanteren van de juiste wettelijke grond en de juiste interpretatie van de wet), de feitelijke aanvaardbaarheid (gebaseerd op de juiste en relevante feiten), de beleidsaanvaardbaarheid.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het HvJ-EU stelt dat "lidstaten in wezen vrij blijven om de eisen van de openbare orde af te stemmen op hun nationale behoeften". Het Hof nuanceert dit echter meteen door te stellen dat het begrip "openbare orde" restrictief moet worden opgevat indien dit wordt gehanteerd om af te wijken van de verplichting de grondrechten van derdelanders te respecteren (zie arrest Gaydarov, C-430/10, EU:C:2011:749 en Z. ZH, C-554/13, EU:c:2015:377). Naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, is een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging, die een fundamenteel belang van de samenleving aantast, vereist (zie arrest Gaydarov, C-430/10, EU:C:2011:749 en Byankov, C-249/11 EU:C:2012:608). Daarnaast primeren beginselen als nonrefoulement, het recht op gezinsleven, het hoger belang van het kind of het bijzonder statuut op de Vreemdelingenwet en kunnen deze de uitwijzing voorkomen.

Meer nog, volgens het Hof van Justitie dient het begrip "openbare orde" beperkt te worden tot zaken als bescherming tegen werkelijke en voldoende ernstige bedreiging van een fundamenteel belang van de samenleving, onderworpen in verband met de menselijke waardigheid, de bescherming van minderjarigen en kwetsbare volwassenen, dierenwelzijn en openbare veiligheidsvraagstukken in verband met de staatsveiligheid.

Nog steeds volgens het HvJ-EU, bij de beoordeling rekening gehouden te worden met de persoonlijke gedragingen van de betrokkene. Dit impliceert dat de Dienst Vreemdelingenzaken moet overgaan tot een individueel onderzoek. Hoewel het plegen van een strafrechtelijk misdrijf op zich onvoldoende is om een gevaar voor de openbare orde vast te stellen, kan de loutere verdenking dat de betrokken persoon een misdrijf heeft gepleegd, in samenloop met andere elementen die blijken uit het individueel onderzoek, leiden tot het oordeel dat de openbare orde wordt aangetast (zie arresten Gaydarov en Z. ZH).

Naar analogie bepaald artikel 6 van de richtlijn 2003/109/EG, waarvan artikel 15bis van de Vreemdelingenwet de omzetting is, m.b.t. de openbare orde of nationale veiligheid:

"De lidstaat houdt bij zijn besluitvorming mede rekening met de ernst van de inbreuk of het soort van inbreuk dat op de openbare orde of de nationale veiligheid is gepleegd, respectievelijk met het gevaar dat van de persoon in kwestie uitgaat, en let daarbij tevens terdege op de duur van het verblijf en het bestaan van banden met het land van verblijf".

Volgens het Hof van Justitie houdt de actualiteit van de bedreiging in dat de vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen. Het is de taak van verwerende partij om telkens te beoordelen of het gedrag van een vreemdeling een gevaar vormt voor nieuwe verstoringen van de openbare orde.

Samenvattend werd op 21 december 2009 door de Raad voor Vreemdelingenbetwisting in een gelijkaardig geval het volgende geoordeeld: "In casu is aangaande de aanvraag van machtiging tot vestiging of status van langdurig ingezetene artikel 43 Vw aangaande de motivering over een eventueel gevaar voor de openbare orde, niet van toepassing daar dit enkel betrekking heeft op burgers van de Unie of zijn familieleden, en verzoeker geen van beide is. Artikel 15bis Vw dat wel van toepassing is, dient geïnterpreteerd te worden in de zin van richtlijn 2003/109, waaruit volgt dat met de ernst van de door een vreemdeling gepleegd feit rekening moet gehouden worden bij de beoordeling of hij een gevaar vormt voor de openbare orde (artikel 6). Verweerder heeft de ernst van deze feiten evenwel niet onderzocht, daar hij verkeerdelijk in de overtuiging was dat hij hiertoe niet bevoegd was, zodat een

kennelijke beoordelingsfout werd gemaakt door geen rekening te houden met de aard van de inbreuken bij de appreciatie van de vraag of er redenen zijn van openbare orde of nationale veiligheid die zich verzetten tegen de toekenning van een machtiging tot vestiging of de status van langdurig ingezetene. De beslissing wordt vernietigd. (RvV 21 december 2009, nr. 36.334)"

8.-

Het zorgvuldigheidsbeginsel stelt dat de overheid een besluit zorgvuldig dient voor te bereiden en te nemen. Meer bepaald dient, volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State, het bestuur zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, de beslissing te steunen op een correcte feitenvinding en indien nodig voldoende te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen.

Een zorgvuldige besluitvorming impliceert dat het bestuur op basis van een afdoend en volledig onderzoek van het concrete geval tot zijn besluit komt (R.v.St., Randjbin, nr. 26044 van 9 januari 1986; R.v.St., Hawwask, nr. 28378 van 2 juli 1987).

Een snelle, louter routineuze en administratieve afwikkeling van zaken kan in het licht van het zorgvuldigheidsbeginsel problematisch zijn (Zie R.v.St., N.V. A&M Garwig en Co, nr. 89982 van 2 oktober 2000 en nr. 101.544 van 6 december 2001). Een beslissing mag niet automatisch, zonder een degelijk onderzoek, in een individueel geval, worden toegepast.

In het licht van de vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moge het duidelijk wezen dat verzoeker het rechtmatig vertrouwen mocht koesteren dat verweerder enerzijds eindelijk eens de actuele, werkelijke en persoonlijke situatie van hem in ogenschouw zou nemen, teneinde tot een nieuwe beslissing te komen en anderzijds een concrete invulling geeft aan het vage criterium van afhankelijkheidsrelatie.

De verwerende partij handelt derhalve op kennelijk onredelijke wijze wanneer hij beslist tot een weigeringsbeslissing, wanneer hij zich beperkt tot een loutere verwijzing naar de strafrechtelijke veroordelingen zonder een grondig onderzoek te voeren naar de persoonlijke gedragingen van mijn verzoeker en de al dan niet acuut gevaar voor de samenleving en anderzijds bijkomende arbitraire voorwaarden toevoegen aan het begrip afhankelijkheidsrelatie zonder deze in concreto te beoordelen geval per geval.

II.2.2.2 Concrete toepassing

(a) de bestreden beslissing schendt de motiveringsplicht !

9.-

Verwerende partij heeft in zijn bestreden beslissing ten onrechte het verblijfsrecht beëindigd, alsook onterecht een bevel afgeleverd om het grondgebied te verlaten.

Het bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgevaardigd m.o.o. de terugkeer naar het land van herkomst zonder rekening te houden met de individuele situatie van verzoeker. In strijd met de wettelijke bepalingen, de vaste rechtspraak van zowel hogere als lagere gerechten en de concrete elementen van het onderhavig dossier, achten verwerende partij naast het bevel om het grondgebied te verlaten uit te vaardigen ook een inreisverbod van 8 jaar af te leveren.

Verzoeker kan zich niet van de indruk ontdoen over de wijze waarop deze voormelde beslissingen tot stand zijn gekomen!

Verwerende partij motiveert haar beslissing in hoofdzaak overeenkomstig volgende elementen die zij puurt uit de veroordeling(en) van verzoeker:

- een beweerd manifest recidivegevaar in hoofde van verzoeker; - een beweerd gevaar voor de openbare orde.

Niettegenstaande verwerende partij kennis heeft van het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen d.d. 13 januari 2022, want daaruit letterlijk citeert, laat verwerende partij na te motiveren over de invloed van haar beslissing tot beëindiging van het verblijf.

Dat tevens ernstige kanttekeningen behoren te worden gemaakt bij de beweerde bedreiging die verzoeker uitmaakt voor de openbare orde.

Immers is de consistente in de motivering van verwerende partij zoek waar zij argumenteert dat verzoeker een gevaar vormt voor de openbare orde gezien zijn strafrechtelijke verleden, maar tegelijk de ernst daarvan minimaliseert door verzoeker te willen repatriëren naar Marokko waardoor verwerende partij de door het Hof van Beroep beoogde bescherming van de maatschappij onmogelijk maakt. Dat verzoeker zijn strafeinde is voorzien voor 27 januari 2025. Verweerder kan bezwaarlijk beweren dat verzoeker een manifest gevaar vormt voor de openbare orde als hij niet wil garanderen dat verzoeker gedurende twee jaar zeer nauwgezet zal worden opgevolgd.

Verwerende partij motiveert het gevaar voor de openbare orde op basis van het gegeven dat verzoeker in de gevangenis zit. Verzoeker meent dat uit de loutere verwijzing naar de vonnissen of het arrest niet kan worden afgeleid dat er heden sprake is van een “werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast”, ergo een gevaar voor de openbare orde.

10.-

Dat verwerende partij in haar motieven stelt dat verzoeker door zijn gedrag de openbare orde zou kunnen schaden, is allesbehalve ernstig.

Vooreerst verwijst verweerder meer bepaald naar de veroordelingen van verzoeker houdende de zedenfeiten en gewelddelicten. Verwerende partij negeert volledig het langdurig verblijf en opgebouwde sociale en economische banden in België. De laatste 19 jaar heeft verzoeker ononderbroken op het Belgisch grondgebied verbleven, hoewel hij een aantal veroordelingen heeft opgelopen naar aanleiding van zijn verslavingsproblematiek, is hij thans op het rechte pad en heeft hij enorm veel toekomstperspectieven.

Dat de bestreden beslissing echter gebrekkig is gemotiveerd omwille van o.a. de juridische aanvaardbaarheid. Verweerder brengt in de bestreden beslissingen niet aan of de verzoeker wel degelijk het crimineel gedrag in de toekomst zal voortzetten.

Verwerende partij stelt in de bestreden beslissing het volgende: “U heeft een beladen strafrechtelijk verleden, met verschijningen voor de jeugdrechter toen u nog minderjarig was. Eerdere veroordelingen hebben geen gedragsverbetering kunnen tewerkstellen.”

Verzoeker ontkent niet dat hij de verkeerde pad is opgegaan m.b.t de zedenfeiten en gewelddelicten. Verzoeker is er degelijk van bewust dat hij in het verleden fouten heeft gemaakt en heeft er oprechte spijt van. Hij neemt hiervoor zijn strafrechtelijke verantwoordelijk.

Desalniettemin blijkt zowel uit het straf- als administratief dossier duidelijk dat de eerdere feiten altijd onder invloed van alcohol of drugs werden gepleegd. Verwerende partij vergeet blijkbaar dat de enige reden van de veroordelingen de alcohol- en drugsproblematiek is van verzoeker. Het feit dat de eerdere veroordelingen geen gedragsverbetering kunnen tewerkstellen is omdat verzoeker nooit eerder is behandeld voor zijn verslavingsproblematiek.

Dat verzoeker te kampen heeft met een verslavingsproblematiek blijkt onder andere uit het verslag van de gerechtsdeskundige Dr. D.V., waarin expliciet staat dat er aanwijzingen zijn van een stoornis in het gebruik van middelen. Alsook uit het medisch attest van dokter E. (zie stuk 2). Dat dit geenszins betekent dat verzoeker een gevaar vormt voor de openbare orde.

De vraag dat juridisch echter onderzocht moet worden is of dat verzoeker nog steeds actueel een risico vormt voor de openbare orde? Verwerende partij gaat hier de mist in met zijn bestreden beslissing en interpreteert de wet en het recht op een niet correcte manier.

Volgens het woordenboek Van Dale betekent “actueel”: op het ogenblik bestaand of plaatsvindend; actuele gebeurtenissen; een actueel vraagstuk. De laatste feiten die in overweging moeten genomen worden zijn de zedenfeiten en gewelddelicten onder invloed van alcohol en drugs.

Waar verwerende partij in de bestreden beslissing onder meer stelt: “Er liggen thans geen stukken voor waaruit kan afgeleid worden dat u uw alcohol- en drugsprobleem volledig onder controle zou hebben en dat u niet langer verslaafd zou zijn.”

Onterecht stelt verwerende partij dat verzoeker zijn alcohol- en drugsprobleem niet volledig onder controle zou hebben. Dat verzoeker thans in behandeling is en bijgevolg helemaal geen actueel gevaar vormt voor de maatschappij.

Dat de behandeling precies gericht is op de eventuele verslavingsproblematiek en dat verzoeker aldus de nodige begeleiding zou krijgen om de eventuele verslavingsproblematiek, mocht die er dan nog zijn, quod non, volledig aan te pakken. Dat de behandeling ertoe strekt elk recidiverisico en elk gevaar voor de openbare orde geheel teniet te doen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij geen moeite heeft de verantwoordelijkheid voor de gepleegde feiten en de verslavingsproblematiek erkent, zodat in deze omstandigheden er geen gevaar is voor recidive.

Dat verwerende partij onzorgvuldig handelde nu dit element, waarvan zij kennis had, niet in de beslissing werd verwerkt.

In aansluiting van het voorgaande heeft verwerende partij in de bestreden beslissing ten onrechte enkele belangrijke elementen en stukken die werden voorgelegd in het dossier genegeerd of geminimaliseerd.

Verwerende partij heeft in zijn bestreden beslissing ten onrechte en bevel opgelegd om het grondgebied te verlaten omwille van redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

Het bestaan van strafrechtelijke veroordelingen kan volgens vaste rechtspraak op zichzelf geen reden zijn voor de beëindiging of weigering van een verblijfsrecht. Dit betekent evenwel niet dat strafrechtelijke veroordelingen niet mee in overweging mogen worden genomen binnen het individueel onderzoek naar een eventuele weigering van het verblijfsrecht omwille van redenen van openbare orde. Echter de loutere opname van de bewoordingen "het persoonlijk gedrag van verzoeker" in de beëindigingsbeslissing is onvoldoende om te kunnen besluiten dat verzoeker een actuele bedreiging vormt voor de openbare orde. Verwerende partij laat na om de positieve elementen na de veroordelingen in het dossier correct te interpreteren, te weten:

- *Dat verzoeker het Rijk is binnengekomen toen hij nog minderjarig was en hier dan sindsdien zijn leven heeft opgebouwd;*
- *Dat hij absoluut geen banden meer heeft met zijn land van herkomst of een ander land;*
- *Dat zijn ouders en zussen, alsook andere familieleden permanent zijn gevestigd in het Rijk;*
- *Dat zijn vriendin waarmee hij in het huwelijk wilt treden in het Rijk verblijft;*
- *Dat er heden geen risico of gevaar meer bestaat dat verzoeker de feiten waarvoor hij in het verleden werd veroordeeld zal herhalen;*
- *Dat verzoeker werkbereid is en actief op zoek is naar werk;*
- *Het sociaal en het familiaal leven van verzoeker en het vertrouwd milieu wordt geschaad.*

Verwerende partij verwijst in zijn bestreden beslissing meerdere malen naar de eerdere veroordelingen. Indien uw Raad de redenering van verwerende partij volgt, m.n. dat het hier om een voortdurend misdrijf betreft en verzoeker in een voortdurende delictuele toestand bevond, dan dient er ook vastgesteld te worden dat verzoeker heden zich niet meer in een delictuele toestand bevindt en deze omstandigheid dus niet meer actueel is. Dat dit gegeven in werkelijkheid ook zo is. In de bestreden beslissing wordt in feite telkens verwezen naar de persoonlijke gedragingen van verzoekende partij in het verleden. Het "actueel" karakter is niet meer van toepassing. De bestreden beslissing werd hierdoor gebrekkig gemotiveerd.

Bovendien is het 'gevaar' of 'gedrag' niet problematisch, laat staan dat uit de bestreden beslissing immers blijkt dat verwerende partij een concrete belangenafweging heeft gevoerd dat het gedrag van verzoeker in kwestie thans de openbare orde heeft geschaad en dat dit gedrag nu nog actueel is.

Uit de bestreden beslissing blijkt geenszins dat verzoeker in de toekomst noch een crimineel gedrag zal voortzetten, volhouden of herhalen. Echter beslist verwerende partij tot een bevel om het grondgebied te verlaten op basis van een strafrechtelijke veroordeling wegens zedenfeiten of gewelddelicten.

Het bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgevaardigd m.o.o. de terugkeer naar het land van herkomst. Het weze duidelijk dat verweerster op een niet afdoende en onredelijke wijze rekening heeft gehouden met de specifieke individuele situatie van de verzoekende partij.

Ook nopens het gezins- en familiaal leven van verzoeker heeft verwerende partij op een niet-afdoende en onzorgvuldige wijze gemotiveerd. De beslissing blijkt niet alle relevante gegevens in rekening te hebben gebracht bij haar beslissing. Immers heeft verzoeker in zijn vragenlijst melding gemaakt van het

gegeven dat hij een liefdesrelatie heeft en heel zijn familie in het Rijk woont. Dat de gemachtigde overeenkomstig artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet inderdaad rekening moet houden met het gezinsleven, wat zij niet op een zorgvuldige wijze heeft gedaan nu zij geheel voorbijgaat aan een pertinent feit. Dat de motivering ook op dit punt faalt naar recht.

De Dienst Vreemdelingenzaken moet de determinerende motieven geven waarom een bevel wordt gegeven aan verzoeker, dewelke niet kennelijk onredelijk mag zijn, mag niet neerkomen op willekeur, en mag ook de discretionaire bevoegdheid niet beperken, wat in casu niet is gebeurd.

De motiveringsplicht wordt hier schromelijk geschonden omwille van een verkeerde juridische interpretatie van het begrip openbare orde en het actuele karakter ervan.

(b) Onzorgvuldig onderzoek van de verwerende partij !

10.-

Verzoeker werpt in dit middel onder meer een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en dat de beslissing tot beëindiging van het verblijf eveneens de "Rechtspraak Raad van State en Raad voor Vreemdelingenbetwistingen" schendt.

Hij verstrekt onder meer volgende toelichting bij dit middel:

Dat verzoeker reeds sinds zeer jonge leeftijd in België is, waardoor zijn banden met België sterker zijn dan die met land van herkomst. Dat het, gezien het bovenstaande, frappant is dat men ervan uitgaat dat verzoeker, een man van 34 die ondertussen al sinds zijn 14e jaar in België leeft, woont en werkt en zijn hele familie hier heeft, en ondertussen zich in die mate verbonden voelt met België, zich ook wel zomaar zal aanpassen aan het leven in Marokko. (...)

De duur van zijn verblijf in het land. Verzoeker verblijft bijna 20 jaar in België. Verzoeker heeft zich hier gevormd en heeft hier ook gewerkt. Verzoeker heeft zijn hele familie in België., die overigens ook Belgische onderdanen zijn met Belgische nationaliteit, inclusief diens ouders ...

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt verweerder de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

Verzoekers verblijfsrecht werd beëindigd op grond van artikel 22, §1, 3° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende onderdanen van derde landen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid : 1° [...]; 2 ° [...]; 3° de onderdaan van een derde land die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk sinds ten minste tien jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijft."

Deze bepaling moet samen worden gelezen met artikel 23 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"§ 1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten. Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd. § 2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk. Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden."

Verzoeker stelt dat verwerende partij de voormelde artikelen met name dat een concreet en individueel onderzoek wordt verricht naar de ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid, heeft geschonden.

Zo dient er benadrukt te worden dat het belang van een "geval per geval"-benadering, waarbij alle relevante gegevens in aanmerking moeten worden genomen. Verzoeker verwijst naar het arrest van het Grondwettelijk Hof van 18 juli 2019 met nummer 112/2019, waarbij hij stelt dat uit deze rechtspraak blijkt

dat artikel 22, §1, 3° van de Vreemdelingenwet enkel van toepassing is op gevallen van terrorisme of zeer zware criminele feiten.

Onder verwijzing naar een arrest van de Raad van State en arresten van de Raad, bekritiseert hij het gegeven dat verweerder geen onderzoek heeft gedaan naar de vraag of er sprake is van terrorisme of zeer zware criminaliteit.

Kortom, in casu liggen geen dergelijke feiten voor, waarbij hij aangeeft dat verzoeker nooit werd veroordeeld tot een criminele straf.

Het Grondwettelijk Hof oordeelde meer bepaald als volgt:

“B.24.1. De verzoekende partijen klagen voorts aan dat de artikelen 21 en 22 van de wet van 15 december 1980, zoals zij zijn gewijzigd bij de artikelen 12 en 13 van de bestreden wet, van toepassing zijn op alle vreemdelingen die onderdaan zijn van een land dat geen lid is van de Europese Unie, zonder, zoals dat onder de vroegere wetgeving het geval was, de vreemdelingen ervan uit te sluiten die op het Belgisch grondgebied zijn geboren en diegenen die vóór de leeftijd van twaalf jaar in België zijn aangekomen en die er sindsdien hoofdzakelijk en regelmatig hebben verbleven. Zij zijn van mening dat de mogelijkheid tot verwijdering, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, van vreemdelingen die op het grondgebied zijn geboren of op jonge leeftijd zijn aangekomen, op discriminerende en onevenredige wijze afbreuk doet aan hun recht op eerbiediging van hun privé- en gezinsleven.

B.24.2. In de Kamercommissie heeft de bevoegde staatssecretaris in dat verband uiteengezet : « Sinds 2005 is in die wet [van 15 december 1980] ingeschreven dat vreemdelingen die in België geboren zijn of voor hun twaalf jaar in België zijn toegekomen hun verblijfsrecht niet kunnen verliezen.

Dat kan ook niet in het geval van een veroordeling voor terrorisme of indien er een acuut gevaar is voor de nationale veiligheid. Met het voorliggende wetsontwerp komt daar verandering in. De intrekking zal uiteraard slechts gebeuren in het geval van een zware bedreiging van de nationale veiligheid of op grond van zeer zware feiten. Op dit ogenblik gaat het concreet om ongeveer 20 personen voor terrorisme en ongeveer 50 personen voor zeer zware criminele feiten. In heel wat Europese landen is dat evenzeer mogelijk, net [zoals] dat in België mogelijk was tot 2005 » (Parl. St., Kamer, 2016-2017, DOC 54-2215/003, p. 5). « Ter herinnering, de vreemdelingenwet biedt al de mogelijkheid om vreemdelingen met een vergunning voor een kort verblijf uit te wijzen. Het wetsontwerp heeft de verdienste het aantal gevallen waarbij tot uitwijzing mag worden overgegaan, uit te breiden. Heel concreet zullen, na de inwerkingtreding van de wet, ongeveer 70 vreemdelingen een [bevel om het grondgebied te verlaten] kunnen krijgen. Het gaat niet alleen om vreemdelingen die gekend zijn voor terreurdaden, maar ook om vreemdelingen die zeer ernstige misdaden en gemeenrechtelijke misdrijven (diefstallen met geweld, verkrachtingen) hebben gepleegd. Het bestaande wettelijk kader wordt in die zin aangepast dat rechtmatig in ons land verblijvende vreemdelingen, die in België geboren zijn of vóór hun twaalfde levensjaar in België zijn komen wonen, ook kunnen uitgewezen worden wanneer ze een reëel en daadwerkelijk gevaar vormen voor de openbare orde en de nationale veiligheid. Deze wetsaanpassing is volledig in overeenstemming met de Europese terugkeerrichtlijn. Bij de beoordeling van ieder geval afzonderlijk zal uiteraard rekening worden gehouden met de Europese rechtspraak. Ter illustratie geeft de staatssecretaris aan dat het Hof van Justitie van de Europese Unie geoordeeld heeft dat drugshandel als een ernstige verstoring van de openbare orde kan worden beschouwd » (ibid., p. 22). « Zoals hij al heeft benadrukt, herhaalt de staatssecretaris dat het voorliggend wetsontwerp betrekking heeft op mensen die zijn veroordeeld of die ernstige feiten hebben gepleegd. Hij wijst er ook op dat de overheid thans machteloos staat ten aanzien van vreemdelingen die vóór hun twaalfde levensjaar in België zijn aangekomen. De bestaande wet maakt het bijgevolg niet mogelijk iets te ondernemen tegen de terugkeer van diegenen uit die categorie die in Syrië zijn gaan strijden. Slechts een deel van de returnees wordt bij terugkeer gevangengenomen. De anderen bewegen zich vrij op het Belgische grondgebied. Wanneer dit wetsontwerp wordt aangenomen, zal de overheid in dit verband beter gewapend zijn. Volgens de staatssecretaris blijft voldoende juridische bescherming gewaarborgd, aangezien tegen iedere beslissing beroep kan worden ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De wet voorziet overigens uitdrukkelijk in de verplichting om het evenredigheidsbeginsel in acht te nemen. De staatssecretaris bevestigt dat het wetsontwerp bedoeld is om nu te kunnen optreden tegen een zeventigtal gevallen. Het is echter niet aan hem om te communiceren over individuele dossiers, maar hij bevestigt dat deze dossiers over zeer ernstige gevallen gaan, waaronder enkele tientallen Foreign Terrorist Fighters » (ibid., p. 29).

B.24.3. Bij de bestreden bepalingen wordt een einde gemaakt aan de bij de vroegere wetgeving bepaalde uitsluiting van de maatregelen tot verwijdering, om redenen van openbare orde of van nationale veiligheid, van de vreemdelingen die in België zijn geboren of die vóór de leeftijd van twaalf jaar op het grondgebied zijn aangekomen en die er sindsdien hoofdzakelijk en regelmatig hadden verbleven. Die uitsluiting was in artikel 21 van de wet van 15 december 1980 ingevoerd bij artikel 22 van de wet van 26 mei 2005 « tot wijziging van de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van de gevonniste personen en van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ». In de memorie van toelichting bij de wet van 26 mei 2005 wordt vermeld : « 12 De wet van 15 december 1980 laat momenteel aan de Belgische staat toe om een verwijderingsmaatregel uit te spreken, samen met een verblijfsverbod van 10 jaar, ten overstaan van vreemdelingen die een inbreuk gepleegd hebben op de openbare orde of de veiligheid van het land. Vreemdelingen die strafrechtelijk veroordeeld werden kunnen op basis hiervan, na het uitzitten van hun straf, teruggestuurd worden naar hun land van oorsprong. Indien toegepast op personen die duurzame bindingen in België ontwikkelden, druist deze maatregel in tegen bepaalde fundamentele principes van ons democratisch systeem. Er is dan sprake van een dubbele bestraffing. 13. Rekening houdend met deze problematiek, hebben meerdere ministeriële rondzendbrieven de bevoegdheid waarover de overheden op dit vlak beschikken omkaderd. De laatste rondzendbrief dateert van 24 juli 2002. Deze strekt ertoe om de verwijdering te verbieden van vreemdelingen die hun familieleven in België doorbrengen, die hier geboren zijn of die hier opgegroeid zijn. Met het oog op de rechtszekerheid voorziet het regeerakkoord de bepalingen van de omzendbrief in een wet op te nemen » (Parl. St., Kamer, 2004-2005, DOC 51-1555/001, p. 9).

B.24.4. Artikel 12, lid 4, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten bepaalt : « Aan niemand mag willekeurig het recht worden ontnomen naar zijn eigen land terug te keren »

B.24.5. Volgens de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens « wordt, los van het al dan niet bestaan van ‘ gezinsleven ’, de uitzetting van een gevestigde immigrant beschouwd als een aantasting van zijn recht op eerbiediging van zijn privéleven. [...] Een dergelijke inmenging schendt artikel 8 van het Verdrag, behalve indien zij kan worden verantwoord vanuit het oogpunt van lid 2 van dat artikel, dat wil zeggen indien zij ‘ bij de wet is voorzien ’, een of meer in die bepaling opgesomde wettige doelen nastreeft en ‘ in een democratische samenleving nodig is ’ om die te bereiken » (EHRM, grote kamer, 23 juni 2008, Maslov t. Oostenrijk, §§ 63-65). Meer in het bijzonder is de verwijdering van vreemdelingen die in België zijn geboren of die vóór de leeftijd van twaalf jaar op het grondgebied zijn aangekomen en die sindsdien er steeds hebben verbleven, zodat zij er naar school zijn gegaan en er gesocialiseerd zijn, enkel aanvaardbaar ten aanzien van de bij de Grondwet gewaarborgde grondrechten en, in het bijzonder, ten aanzien van het recht op eerbiediging van het privéleven, indien zij wordt gemotiveerd door een « zeer gegronde reden » die de uitzetting van die vreemdelingen kan verantwoorden, zoals het Europees Hof voor de Rechten van de Mens aanvaardt (EHRM, grote kamer, 23 juni 2008, Maslov t. Oostenrijk, § 75; zie ook EHRM, 14 september 2017, Ndidi t. Verenigd Koninkrijk, § 81). 77

B.24.6. Uit de in B.24.2 vermelde parlementaire voorbereiding blijkt dat de wetgever, wanneer hij gemeend heeft een einde te moeten maken aan de vroegere uitsluiting van elke mogelijkheid tot verwijdering van vreemdelingen die in België zijn geboren of die er vóór de leeftijd van twaalf jaar zijn aangekomen, hoofdzakelijk de situatie op het oog heeft gehad van jonge vreemdelingen die zeer ernstige feiten hebben gepleegd die verband houden met de activiteiten van terroristische groepen of die een acuut gevaar voor de nationale veiligheid vormen.

B.24.7. Het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie verzet zich niet ertegen dat de wetgever terugkomt op zijn oorspronkelijke doelstellingen om er andere na te streven. In het algemeen trouwens moet de overheid haar beleid kunnen aanpassen aan de wisselende vereisten van het algemeen belang. Het staat aan de overheid om de bescherming van de burgers en van de belangen van de Staat te verzekeren tegen de bedreiging die de activiteiten van terroristische groepen en de zware criminaliteit vormen. Zij kan dienaangaande ervan uitgaan dat het geboden is de vreemdelingen die aan die activiteiten deelnemen en bijgevolg bijdragen aan de dreiging die op hun medeburgers weegt, van het grondgebied te verwijderen.

B.24.8. Hoewel het voortaan niet langer uitgesloten is dat een einde kan worden gemaakt aan het verblijf van vreemdelingen die in België zijn geboren of er vóór de leeftijd van twaalf jaar zijn aangekomen, bevatten de bestreden bepalingen meerdere beperkingen die toelaten rekening te houden met de bijzondere situatie van die vreemdelingen. Volgens artikel 22 van de wet van 15 december 1980 kan aan

het verblijfsrecht van onderdanen van derde landen slechts een einde worden gesteld om « ernstige » redenen van openbare orde, wanneer het gaat om gevestigde onderdanen of langdurig ingezetenen of wanneer zij gedurende minstens tien jaar wettig en ononderbroken in België hebben verbleven. Aldus stelt de wet strengere eisen aan de beëindiging van het verblijfsrecht wanneer de betrokken vreemdeling een bijzondere band met België heeft ontwikkeld. Voorts bepaalt artikel 23 van de wet van 15 december 1980 dat de beslissingen die worden genomen krachtens de artikelen 21 en 22, moeten berusten op een individueel onderzoek, waarbij rekening moet worden gehouden met de duur van het verblijf in België van de betrokken vreemdeling, met het bestaan van banden met het land van verblijf of met het ontbreken van banden met het land van oorsprong, met de leeftijd van de betrokken vreemdeling en met de gevolgen van de verwijdering voor hem en zijn familieleden.

B.24.9. Uit de in B.24.2 aangehaalde parlementaire voorbereiding blijkt ten slotte dat de wetgever de bedoeling had om de verwijdering van vreemdelingen die in België zijn geboren of vóór de leeftijd van twaalf jaar op het grondgebied zijn aangekomen enkel toe te laten « in het geval van een zware bedreiging van de nationale veiligheid of op grond van zeer zware feiten », namelijk daden van terrorisme of zeer zware criminaliteit. De wetgever meende aldus dat de betrokken vreemdelingen slechts verwijderd zouden worden wanneer de gedragingen die de maatregel verantwoorden, « zeer gegronde redenen » vormen om dat te doen.

B.24.10. Onder voorbehoud dat de artikelen 21 en 22 van de wet van 15 december 1980 aldus worden geïnterpreteerd dat zij de mogelijkheid tot verwijdering van een vreemdeling die in België is geboren of vóór de leeftijd van twaalf jaar op het grondgebied is aangekomen en die er sindsdien hoofdzakelijk en regelmatig verblijft, beperkt tot de gevallen van terrorisme of zeer zware criminaliteit, zijn de middelen niet gegrond.”

Bijgevolg:

Volgens het voormeld arrest van het Grondwettelijk Hof moet artikel 22 van de Vreemdelingenwet – om in overeenstemming te zijn met de artikelen 10, 11 en 22 van de Grondwet – zodanig worden geïnterpreteerd dat vreemdelingen die in België zijn geboren of op het grondgebied zijn aangekomen vóór hun twaalfde levensjaar en er sindsdien hoofdzakelijk en wettig verblijven, slechts kunnen worden uitgewezen in geval van terrorisme of zeer zware criminaliteit.

Het staat in casu niet ter betwisting dat verzoeker reeds op 12jarige leeftijd op het Belgisch grondgebied is aangekomen en dat hij er sindsdien hoofdzakelijk en wettig verblijft.

Verzoeker kwam immers op 5 augustus 1993 toe op het Belgisch grondgebied, in het bezit van een geldig visum en werd vervolgens op 13 augustus 2003 ingeschreven in respectievelijk het vreemdelingenregister en het bevolkingsregister.

Dit alles wordt door verweerder niet betwist. Aldus dient een grondwetsconforme lezing van artikel 22 van de Vreemdelingenwet, die de Raad dient te volgen, te leiden tot de conclusie dat verzoekers verblijf enkel kan worden beëindigd in geval van terrorisme of zeer zware criminaliteit.

Kernvraag is derhalve of uit de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf blijkt dat verweerder heeft onderzocht of verzoekers strafrechtelijke antecedenten vallen onder de voorziene gevallen van terrorisme of zeer zware criminaliteit.

Zoals gezegd, betwist verzoeker dat dit het geval is, waarbij hij erop wijst dat hij zich enkel schuldig heeft gemaakt aan misdrijven, strafbaar met een correctionele straf (wanbedrijven en geenszins aan misdaden).

In de beslissing tot beëindiging van het verblijf wordt een opsomming verschaft van de strafrechtelijke antecedenten van verzoeker en wordt telkens concreet ingegaan op de persoonlijke gedragingen die aan deze veroordelingen ten grondslag liggen.

Er wordt tevens concreet aangegeven dat verzoeker :

“U heeft reeds verschillende veroordelingen opgelopen voor zedenfeiten en gewelddelicten.”

“U kwam reeds op zeer jonge leeftijd in aanraking met de Jeugdrechtbank en kreeg diverse kansen die u niet wist te benutten en herviel telkens in het plegen van strafbare zedenfeiten en gewelddelicten. De

gedragingen die u reeds vele jaren stelt, getuigen van een verontrustend gebrek aan normbesef en een gebrek aan respect voor de fysieke, de psychische en de seksuele integriteit van (jonge) meisjes en vrouwen. U schuwt bovendien het gebruik van geweld, bedreiging en intimidatie niet. Doordat u de vele kansen die Justitie u gaf onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw strafbare feiten pleegt. U lijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Het lijkt zonder meer duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van een volledige afwezigheid van de wil om te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden heeft miskend.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelf vereisen.”

De bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf omvat aldus een uitgebreide motivering omtrent de door verzoeker opgelopen veroordelingen, evenals een individuele beoordeling van de persoonlijke gedragingen die aan deze veroordelingen ten grondslag liggen.

Er wordt tevens concreet aangegeven waarom het gedrag een werkelijke, actuele, en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Het staat hierbij buiten kijf en het wordt niet betwist dat verzoekers waslijst aan veroordelingen omvangrijk is, doch verweerster kan zeker niet worden gevolgd waar zij stelt dat uit het persoonlijk handelen van verzoeker blijkt dat hij maatschappelijk onaanvaardbaar gedrag tentoonstelt, dat hij bijzonder hardleers is en dat zijn gedragingen duidelijk getuigen van een gebrek aan normbesef, een oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden.

Verzoeker benadrukt in dit verband dat hij nooit werd veroordeeld tot een criminele straf, doch zich enkel schuldig heeft gemaakt aan wanbedrijven met correctionele bestraffing.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij geen moeite heeft de verantwoordelijkheid voor de gepleegde feiten en de verslavingsproblematiek erkent, zodat in deze omstandigheden er geen gevaar is voor recidive.

Dat verwerende partij onzorgvuldig handelde nu dit element, waarvan zij kennis had, niet in de beslissing werd verwerkt.

In aansluiting van het voorgaande heeft verwerende partij in de bestreden beslissing ten onrechte enkele belangrijke elementen en stukken die werden voorgelegd in het dossier genegeerd of geminimaliseerd.

Ook nopens het gezins- en familiaal leven van verzoeker heeft verwerende partij op een niet-afdoende en onzorgvuldige wijze gemotiveerd. De beslissing blijkt niet alle relevante gegevens in rekening te hebben gebracht bij haar beslissing. Immers heeft verzoeker in zijn vragenlijst melding gemaakt van het gegeven dat hij een liefdesrelatie heeft en heel zijn familie in het Rijk woont.

Gelet op bovenstaande, heeft verzoeker afdoende de schending aangetoond van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 22 van de Grondwet, zoals geïnterpreteerd door het Grondwettelijk Hof in zijn arrest van 18 juli 2019 met nummer 112/2019. Deze vaststelling leidt tot een vernietiging van de beslissing tot beëindiging van het verblijf.

Het middel is ernstig en gegrond.”

3.1.1. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben en draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of

de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

Uit de uiteenzetting van het middel blijkt duidelijk dat de verzoeker aan de doelstelling van de motiveringsplicht heeft voldaan, aangezien de verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en begrijpt, en de geldigheid van deze motieven tracht te weerleggen.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

De bestreden beslissing steunt *in casu* op artikel 22, § 1, 3°, van de vreemdelingenwet, dat bepaalt wat volgt:

“De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende onderdanen van derde landen en hen het bevel geven het grondgebied te verlaten om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid :

(...) 3° de onderdaan van een derde land die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk sinds ten minste tien jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijft.”

Artikel 23 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten. Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk. Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.”

Bovenstaande artikelen zijn gewijzigd door de wet van 24 februari 2017 *“tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken”*.

De wet van 24 februari 2017 *“wil een transparanter, coherenter en efficiënter verwijderingsbeleid voeren, in het bijzonder wanneer het doel het waarborgen van de openbare orde of de nationale veiligheid [...] is, met naleving van de fundamentele rechten van de betrokken personen” (Parl. St., Kamer, 2016-2017, DOC 54-2215/001, p. 4). In het bijzonder “gaat [het] erom de administratie de middelen te geven om sneller en efficiënter op te treden als de openbare orde of de nationale veiligheid bedreigd is”*.

Het is niet betwist dat verzoeker een derdelander is die meer dan tien jaar gevestigd is in België, zodat artikel 22 van de vreemdelingenwet van toepassing is. Voor wat betreft de onderdanen van landen die geen lid zijn van de Europese Unie (verzoeker heeft de Marokkaanse nationaliteit), wordt in de voorbereidende werken gelezen: *“een verschillende regeling toegepast, al naar gelang zij in België verblijven, ofwel illegaal of in het kader van een kort verblijf, ofwel in het kader van een lang verblijf” (Parl. St., Kamer, 2016-2017, DOC 54-2215/001, p. 5).*

In tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te betogen, is de wetswijziging niet alleen uit de bestrijding van terrorisme of zeer zware criminaliteit gekomen. In de memorie van toelichting wordt gepreciseerd:

“Aangezien de begrippen ‘redenen van openbare orde of nationale veiligheid’, ‘ernstige redenen’ of ‘dwingende redenen’ uit de Europese akten zijn gehaald, dienen zij conform de rechtspraak van het Hof van Justitie te worden geïnterpreteerd”.

De parlementaire voorbereiding vermeldt:

“Het begrip ‘redenen van openbare orde of nationale veiligheid’ [houdt] het bestaan in van een voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving, waarbij dit belang moet worden begrepen als ook de binnenlandse en buitenlandse veiligheid van de Staat omvattend. Het begrip ‘ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid’ [kan] het deelnemen aan of ondersteunen van terroristische activiteiten of van een terroristische organisatie [...], de aan de drugshandel gerelateerde criminaliteit [...], de daden van seksueel misbruik of verkrachting jegens een minderjarige, de mensenhandel en de seksuele uitbuiting van vrouwen en kinderen, de illegale handel in drugs, de illegale wapenhandel, het witwassen van geld, de corruptie, de vervalsing van betaalmiddelen, de cybercriminaliteit en de georganiseerde misdaad [...] dekken”.

De Raad merkt nog op dat het Grondwettelijk Hof (hierna: het GwH) in haar arrest 112/2019 van 18 juli 2019 stelt:

“B.18.2. De « redenen » en de « ernstige redenen » van openbare orde of nationale veiligheid moeten worden geïnterpreteerd in het licht van artikel 23 van de wet van 15 december 1980, ingevoerd bij artikel 14 van de bestreden wet, waarin wordt vermeld dat de beslissingen tot beëindiging van het verblijf enkel kunnen worden gebaseerd op het gedrag van de betrokkene en dat dat gedrag « een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving [moet] zijn ». In die bepaling wordt eraan toegevoegd dat « motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, [...] niet [mogen] worden aangevoerd » en wordt gepreciseerd dat bij het nemen van de beslissing rekening moet worden gehouden « met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid » die is begaan of met het gevaar dat van de betrokken vreemdeling uitgaat.(...)»

B.19.3. Het bestaan van één of meer ten aanzien van de betrokken vreemdeling uitgesproken strafrechtelijke veroordelingen is noch een noodzakelijke voorwaarde, noch een voldoende voorwaarde, opdat een beslissing wordt genomen waarbij aan zijn verblijfsrecht een einde wordt gemaakt om reden of om ernstige reden van openbare orde of nationale veiligheid. Zoals in artikel 23 van de wet van 15 december 1980, ingevoegd bij artikel 14 van de bestreden wet, wordt gepreciseerd, moet een individueel onderzoek geval per geval worden gevoerd met betrekking tot de werkelijkheid, de actualiteit en de ernst van de bedreiging die van de vreemdeling uitgaat voor een fundamenteel belang van de samenleving. Bij dat onderzoek moeten weliswaar de eventuele veroordelingen uit het verleden in overweging worden genomen, maar het moet ook betrekking hebben op het huidige gedrag van de betrokkene en op het voorzienbare gevaar dat uit dat gedrag voortvloeit.”

Verzoeker betoogt dat uit het voormelde arrest van het Grondwettelijk Hof blijkt dat de vreemdelingen die België zijn binnengekomen voordat zij twaalf jaar oud waren en sindsdien alhier hun hoofdzakelijk en wettig verblijf hebben, slechts uitgewezen kunnen worden in geval van terrorisme of zeer zware criminaliteit. In de bestreden beslissing wordt er echter op gewezen dat verzoeker toekwam op het grondgebied op 5 augustus 2003, toen verzoeker reeds vijftien jaar oud was. Verzoeker diende op 8 augustus 2003 een aanvraag tot gezinshereniging in en werd op 6 augustus 2004 in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister voor onbepaalde duur. In tegenstelling tot wat verzoeker betoogt, blijkt aldus niet dat verzoeker reeds voor de leeftijd van twaalf jaar op het grondgebied verblijft.

Verzoeker kan gevolgd worden dat de maatregelen van openbare orde uitsluitend mogen berusten op het persoonlijk gedrag, dat ze ernstig moeten zijn en dat ze actueel een bedreiging voor de openbare orde vormen. De verwijzingen in de memorie van toelichting naar terrorisme en zware criminaliteit, geven echter enkel voorbeelden aan zonder limitatief te zijn.

3.1.2. Wat betreft het gevaar voor de openbare orde, betoogt verzoeker dat hier *in casu* geen sprake van is.

Hij voert aan dat zijn veroordelingen te kaderen zijn in een verslavingsproblematiek en dat hij thans op het rechte pad is en veel toekomstperspectieven heeft. Verzoeker zou in behandeling zijn en bijgevolg geen actueel gevaar meer uitmaken voor de maatschappij.

In de bestreden beslissing wijst verweerder erop dat verzoeker een beladen strafrechtelijk verleden heeft en reeds als minderjarige verscheen voor de jeugdrechtbank. Op 16 februari 2005 verscheen verzoeker voor de eerste keer voor de jeugdrechtbank, waarbij hij een berisping kreeg omwille van diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meerdere personen. Verzoeker werd op 9 november 2005 onder toezicht geplaatst door de jeugdrechtbank wegens diefstal met geweld en/of bedreiging door twee of meerdere personen en met wapens of erop gelijkende voorwerpen. Verzoeker verscheen voor het eerst voor de correctionele rechtbank op 26 november 2010 wegens aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging gepleegd zowel op een minderjarig als meerderjarig persoon. De uitspraak van de veroordeling werd opgeschort voor een periode van vijf jaar. Verzoeker werd op 22 november 2016 door de correctionele rechtbank veroordeeld tot een gevangenisstraf van één jaar met uitstel voor een termijn van drie jaar wegens aanranding van de eerbaarheid. Op 15 april 2019 werd verzoeker in staat van herhaling veroordeeld door de correctionele rechtbank tot een gevangenisstraf van één jaar wegens het bezitten van verboden wapens en wegens zedenfeiten. Verzoeker werd opnieuw veroordeeld door de correctionele rechtbank op 3 maart 2020 tot een geldboete van 600 € wegens het bezit van cannabis. Op 31 januari 2022 werd verzoeker voor de laatste maal veroordeeld door het hof van beroep in staat van wettelijke herhaling tot een gevangenisstraf van 37 maanden wegens de schending van de openbare zeden tegenover een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien. Verzoeker werd tevens voor een periode van vijf jaar ontzet uit zijn rechten zoals voorzien in artikel 31, eerste lid, van het strafwetboek en kreeg een geldboete van 1.600 €. In de bestreden beslissing wordt uitvoerig ingegaan op de feiten die aan de basis liggen van bovenstaande veroordelingen. Er dient opgemerkt te worden dat verzoeker noch de ten laste gelegde feiten noch de veroordelingen zoals opgesomd in de bestreden beslissing betwist.

In een schrijven van 16 augustus 2022 stelt de raadsman van verzoeker dat verzoeker een verslavings- en alcoholprobleem heeft, waarvoor hij in september in behandeling zou gaan. In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijke verwezen naar het verslag van de gerechtsdeskundige waarin wordt aangeduid dat er sprake is van een stoornis in het gebruik van middelen en alcohol. Verzoeker zou tevens te kampen hebben met onderhuidse parafiele klachten en exhibitionisme. Verzoeker zou voornamelijk aanwijzingen vertonen van persoonlijkheidstrekken van het antisociale, vermijdende en narcistische type. Verweerder motiveert echter dat verzoeker de voorgenoemde problematiek al zeer lang als excuus gebruikt om feiten te plegen en jarenlang onvoldoende inspanningen leverde om komaf te maken met zijn verslavingen. Daarenboven wordt er in de bestreden beslissing geoordeeld dat er geen stukken voorliggen waaruit blijkt dat verzoeker zijn alcohol- en drugproblematiek volledig onder controle heeft en niet langer verslaafd is.

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een medisch schrijven van 12 december 2022, waarin de geneesheer stelt dat verzoeker in behandeling was voor ethylisme (alcoholisme) en antabuse kreeg. Verzoeker zou nood hebben aan een behandeling omwille van toxicomanie en een opname in een gespecialiseerd centrum zou noodzakelijk zijn. Verzoeker voert aan dat uit dit stuk blijkt dat hij niet langer een gevaar vormt voor de openbare orde. In dit verband merkt de Raad op dat dit stuk dateert van na het nemen van de bestreden beslissing, waardoor verzoeker ook niet dienstig kan voorhouden dat verweerder hiermee geen rekening heeft gehouden. Nochtans werd verzoeker op 19 juli 2022 door een terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat zijn verblijfsrecht mogelijks beëindigd zou worden. Hij werd in de mogelijkheid gesteld om alle relevante elementen aan te brengen die het nemen van een dergelijke beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden. Volledigheidshalve kan er opgemerkt worden dat uit het medisch schrijven net blijkt dat verzoeker nog steeds nood heeft aan een opname in het kader van zijn verslavingsproblematiek.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij omwille van zijn behandeling voor zijn verslavingsproblematiek niet langer een actueel gevaar uitmaakt voor de openbare orde.

3.1.3. Wat betreft het recidivegevaar, wordt er in de bestreden beslissing gemotiveerd dat verzoeker reeds meerdere kansen heeft gekregen van justitie maar deze niet benutte. Gelet op verzoekers strafrechtelijk verleden, stelt verweerder dat er een risico bestaat dat verzoeker nieuwe feiten zal plegen. Bovendien motiveert verweerder dat verzoeker de ernst van zijn daden niet lijkt in te zien noch schijnt te begrijpen dat zijn gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is.

Uit zijn betoog blijkt duidelijk dat verzoeker het niet eens is met deze beoordeling. Verzoeker voert aan dat hij thans op het rechte pad is, oprecht spijt heeft van zijn daden en de strafrechtelijke verantwoordelijkheid neemt voor de feiten die hij pleegde. De Raad ziet echter niet in hoe deze elementen opwegen tegen de ernst van de gepleegde feiten en de herhaaldelijke strafrechtelijke veroordelingen. Bovendien blijkt uit het voorgaande dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij op

heden zijn verslavingsproblematiek onder controle heeft. Nochtans betoogt verzoeker dat deze problematiek aan de oorzaak ligt van zijn strafrechtelijke veroordelingen.

Verzoeker toont niet aan dat het kennelijk onredelijk of onzorgvuldig is om te stellen dat er sprake is van een recidivegevaar.

3.1.4. Verzoeker voert vervolgens aan dat het inconsistent is om enerzijds te oordelen dat hij een gevaar vormt voor de openbare orde gelet op zijn strafrechtelijk verleden, maar anderzijds de ernst ervan te minimaliseren door verzoeker te willen repatriëren naar Marokko wat de door het hof van beroep beoogde bescherming van de maatschappij niet mogelijk maakt. De Raad merkt echter op dat noch uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier blijkt dat er op heden een repatriëring gepland is; de bestreden beslissing heeft geen rechtstreeks gevolg voor de tenuitvoerlegging van de strafrechtelijke sanctie.

3.1.5. In een laatste middelonderdeel betoogt verzoeker dat verweerder zijn langdurig verblijf volledig negeert alsook de sociale en economische banden die verzoeker alhier heeft opgebouwd. Hij wijst op het feit dat hij het Rijk is binnengekomen als minderjarige en geen banden heeft met zijn land van herkomst. Bovendien betoogt verzoeker dat zijn ouders, broer en zussen alsook zijn partner op het grondgebied verblijven. Verzoeker zou tevens werkbereid zijn. Deze elementen zullen besproken bij de behandeling van het tweede middel, waarin verzoeker deze grieven verder uiteenzet.

3.1.6. De Raad stelt vast dat uit de lezing van de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat verzoekers individuele situatie in rekening genomen is. Er wordt namelijk uitdrukkelijk ingegaan op de strafrechtelijke feiten die verzoeker ten laste zijn gelegd en op zijn verslavingsproblematiek. Uit zijn betoog blijkt niet dat verzoeker de ernst van de feiten die hem te lasten worden gelegd noch de herhaaldelijke veroordelingen ontkent. Gelet op het bovenstaande, acht de Raad het niet kennelijk onredelijk of onzorgvuldig om op basis van de ernst van de gepleegde feiten en het herhaaldelijk karakter van de strafrechtelijke veroordelingen vast te stellen dat verzoeker een ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. Met zijn betoog maakt verzoeker minstens het tegendeel niet aannemelijk.

Het eerste middel is niet gegrond.

3.2. Verzoeker voert een tweede middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“II.2.2 TWEEDE MIDDEL

HOUDENDE DE BESLISSING TOT BEËINDIGING VAN HET VERBLIJF MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - Schending van artikel 8 EVRM, - Schending van het algemeen rechtsbeginsel ‘fair balance’, - Schending van de evenredigheidsbeginsel of proportionaliteitsbeginsel

2.2.1. Algemene beschouwing

11.-

Artikel 8 EVRM bepaalt het volgende:

“Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis”

Artikel 8, 2° EVRM beperkt de macht van de staat en stelt dat: “Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan m.b.t. de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Dit betekent dat inmenging gerechtvaardigd is en geen inbreuk maakt op artikel 8,1° EVRM in zover zij bij de wet voorzien is in het belang van een aantal opgesomde oogmerken nodig in een democratische samenleving. In casu is evenwel niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 8,2° EVRM.

Het recht op een gezinsleven en op eerbied voor het privéleven is fundamenteel.

Het EHRM oordeelde in beide zaken dat er sprake was van uitzonderlijke omstandigheden die een positieve verplichting meebrengen voor de Staat om verblijf toe te staan.

Het klopt uiteraard dat artikel 8 EVRM geen absoluut recht is en dat er een aantal beperkingen zijn zoals bepaald in lid 2 van dezelfde bepaling. De analyse die verweerder in de bestreden beslissing maakt van het tweede lid van artikel 8 EVRM beperkt zich echter tot (de loutere vermelding van) het legaliteits- en het legitimiteitscriterium maar laat hij de proportionaliteitstoets achterwege.

Alle landen die partij zijn bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens moeten nagaan of een beslissing over verblijfsrecht het recht op een gezinsleven (artikel 8 EVRM) al dan niet schendt.

Het Hof herhaalt zijn vaste rechtspraak dat artikel 8 EVRM geen algemene verplichting inhoudt voor een staat om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan.

Toch kan er een positieve verplichting bestaan voor een staat om een toelating tot verblijf te geven om het recht op gezinsleven te handhaven en te ontwikkelen. Of er al dan niet zo'n positieve verplichting bestaat, hangt enerzijds af van de bijzondere omstandigheden van de betrokken vreemdeling, en anderzijds van het algemeen belang van de staat. Dit is de 'fair balance'-toets. Bij de belangenafweging moet de staat o.m. rekening houden met de volgende elementen:

- *de mate waarin het gezinsleven daadwerkelijk wordt verbroken bij uitwijzing naar het land van bestemming,*
- *de omvang van de banden in de staat,*
- *de aanwezigheid van onoverkomelijke hinderpalen die verhinderen dat het gezinsleven elders normaal en effectief wordt uitgebouwd of verdergezet.*
- *de vraag of de vreemdeling wist, op het moment dat hij het gezinsleven creëerde, dat het voortbestaan van dit gezinsleven van bij het begin onzeker was omwille van zijn precair verblijf. Als dit het geval is, volgt uit vaste rechtspraak van het EHRM dat de uitwijzing van een derdelands familielid slechts in uitzonderlijke omstandigheden een schending kan uitmaken van artikel 8 EVRM.*
- *Tot slot moet het hoger belang van het kind in overweging genomen worden, wanneer kinderen betrokken zijn bij de verblijfsaanvraag. Het Hof herhaalt zijn rechtspraak dat er een brede consensus bestaat, ook in het internationale recht, dat in alle beslissingen waarbij kinderen betrokken zijn, hun belangen van het hoogste belang zijn.*

Verzoeker wijst op de vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens waarbij de criteria worden uiteengezet om deze evenredigheidstoets te maken. Deze moeten in rekening gebracht worden bij de afweging tussen het belang van de verzoeker en dat van de staat om de openbare orde te handhaven.

Deze rechtspraak werd ontwikkeld in het arrest Boultif / Zwitserland (54273/00 van 02.08.2001), en kwam in eerste instantie tot acht criteria, die later in het arrest Uner / Nederland (46410/99 van 18.10.2006, arrest Grote Kamer) nog met twee bijkomende criteria werd uitgebreid:

1. *De aard en ernst van het misdrijf*
2. *De duur van het verblijf van de klager in het gastland*
3. *De tijd die is verstreken sinds het misdrijf is begaan en het gedrag van de klager gedurende die periode*
4. *De nationaliteiten van de betrokken personen*
5. *De familiesituatie van de klager*
6. *Of de partner wist van het misdrijf toen hij of zij de relatie begon met de klager*
7. *Of er kinderen zijn, en wat hun leeftijd is*
8. *De ernst van de moeilijkheden die de partner zal ondervinden in het land waarheen de klager zal worden uitgewezen.*
9. *het belang en het welzijn van de kinderen, namelijk de ernst van de moeilijkheden voor de kinderen in het land waarheen de klager zal worden uitgewezen*
10. *de sterkte van de sociale, culturele en gezinsbanden met het gastland en het land van herkomst*

Deze criteria werden zeer recent nog bevestigd in het arrest NDIDI/ Verenigd Koninkrijk van 17.09.2017 (n° 41215/14).

Zelfs indien uit de rechtspraak van het EHRM steevast blijkt dat er een grote appreciatiemarge bestaat voor de lidstaten in de evaluatie van deze criteria, moeten de lidstaten deze afweging natuurlijk wel maken, en zorgt het uitblijven van enige belangenafweging in casu voor een schending van het artikel 8, lid 2 EVRM in samenhang met de motiveringsplicht. Verzoeker moet immers wel kunnen begrijpen waarom de afweging eventueel negatief uitvalt.

2.2.2. Concrete toepassing

12.-

Het staat ontegensprekelijk vast dat zijn band met België veel sterker is dan het land van oorsprong. Zijn inmiddels opgebouwde banden met België wegen niet op met de banden die verzoeker nu heeft met het land van oorsprong. Immers heeft hij zijn familiale banden in het Rijk. Het is uiteraard na zovele jaren niet eenvoudig om naar het land van oorsprong terug te keren, werk te zoeken en zijn familie en vriendin te verlaten. Hij heeft bovendien gewoonweg na zovele jaren geen werkelijke band meer met het land van oorsprong.

Dat verwerende partij onterecht het volgende stelt: "Uw naaste familieleden kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Marokko dan wel een ander land alsook middels de moderne communicatiemiddelen. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang hebben op het vrijwaren van de openbare orde."

De afwezigheid van verzoeker voor een langere periode zal uiteraard verstrekkende gevolgen hebben voor zijn familie en zijn vriendin. Dat met moderne communicatietechnologieën dit probleem kan verholpen worden is uiteraard niet serieus te nemen.

Het is onredelijk om te stellen dat moderne communicatiemiddelen kunnen ingeschakeld worden om de familierelatie tussen verzoekers familie en vriendin te onderhouden.

Artikel 8 EVRM en het redelijkheidsbeginsel dat stelt dat een bestuursorgaan bij het nemen van een beslissing alle belangen tegen elkaar moet afwegen, vereisen dat de verzoeker in bijzijn van zijn kinderen kan blijven. Deze elementen had men allemaal moeten onderzoeken voorafgaand het nemen van de beslissing, doch dit heeft men niet gedaan.

Uit de stukken in het administratief dossier blijkt duidelijk dat verzoeker een normaal persoon betreft die gedurende jaren aan de weg getimmerd heeft om goed Nederlands te spreken.

Dat de strafrechtelijke veroordelingen van verzoeker, alleszins een misstap in zijn leven zijn geweest, dewelke hij nooit of te nimmer meer zal herhalen en waarvan hij oprecht spijt heeft.

Dat niet valt in te zien waarom de Dienst Vreemdelingenzaken aan verzoeker het bevel geeft om het grondgebied te verlaten en hierdoor de motiveringsplicht schromelijk miskent.

Kortom, verwerende partij heeft geen rekening gehouden met de gezins- en familiesituatie van verzoekende partij, verzoeker vormt samen met zijn ouders één gezin. Alsook het feit dat hij bijna 20 jaar in België verblijft en een vriendin heeft, waarmee hij in het huwelijk wilt treden.

Dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat verzoeker van zijn vriendin, ouders en familie zal worden gescheiden en deze dan ook een schending van artikel 8 EVRM inhoudt, nu uit de fair balance toets blijkt dat er geen gegronde redenen zijn om het verblijfsrecht van verzoeker te beëindigen.

Dat bovendien moet rekening worden gehouden met het feit dat artikel 8 EVRM primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (cf. RvSt., 22 december 2010, nr. 210.029), zodat de bestreden beslissing dient vernietigd te worden.

De motieven in de bestreden beslissing werd niet afdoende gemotiveerd, daar zij niet motiveert waarom dit bevel zal moeten afwijken van het artikel 8 EVRM, m.n. het recht op een gezinsleven.

Dat verzoeker hier inmiddels sedert 2003 verblijft, binnen welke periode hij eveneens verschillende sociale relaties met enorm veel personen heeft opgebouwd in België zoals in de artikel 8 EVRM bedoelde privéleven.

Als gevolg van de beëindigingsbeslissing, alsook de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, zal het zowel privé- als het familie- en gezinsleven van verzoeker volledig worden afgenomen, nu hij verplicht wordt om terug naar het land van herkomst te gaan.

Dat verwerende partij onterecht in de bestreden beslissing stelt dat er uit het administratief dossier niet blijkt dat er sprake is van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming.

Dat verwerende partij blijkbaar vergeet dat verzoeker de nodige ondersteuning nodig heeft van zijn familie en zijn vriendin en er wel degelijk een afhankelijkheidsrelatie bestaat.

Het begrip afhankelijkheidsrelatie wordt door verwerende partij onterecht beperkend geïnterpreteerd. Dat verzoeker de afhankelijkheidsrelatie op alle mogelijke manieren mag bewijzen en dat het moet gaan om een echte, structurele afhankelijkheid, hetgeen in casu uit het geheel der omstandigheden blijkt.

Dat verzoekende partij niet enkel heeft aangetoond dat hij samenwoont met zijn ouders, maar ook tal van andere stukken heeft bijgebracht, waaruit blijkt dat er een echte en structurele afhankelijkheid bestaat tussen zijn ouders, zussen, vriendin en andere familieleden. Het feit dat verzoeker samenwoont met de ouders dient beschouwd te worden als begin van bewijs van de afhankelijkheidsverhouding.

Dat de genomen beslissing door verwerende partij manifest in druist tegen het artikel 8 van het EVRM. Dit heeft tot gevolg dat verzoeker zal gescheiden worden van zijn gezin waarmee hij wel degelijk een afhankelijkheidsrelatie heeft.

Dat verzoeker sinds 2003 in België woont en alhier minstens 19 jaar verblijft, wordt door verwerende partij niet betwist. Aldus aanvaard verwerende partij dat verzoeker de afgelopen 19 jaar het centrum van zijn belangen in het Rijk heeft gevestigd.

Dat de bestreden beslissing dan ook een schending behelst van artikel 8 EVRM en dient vernietigd te worden.

Het recht op privé-, familie- en gezinsleven zijn dan ook door de bestreden beslissing manifest geschonden.

Dat bestreden bevel laat zien dat er op geen enkele wijze grondiger is ingegaan op de te onderzoeken elementen in het kader van artikel 8 EVRM.

Het middel is ontvankelijk en gegrond.

13.-

Verder moet de Dienst Vreemdelingenzaken de determinerende motieven geven waarom een dergelijk bevel wordt gegeven aan verzoeker, dewelke niet kennelijk onredelijk mag zijn, mag niet neerkomen op willekeur, en mag ook de discretionaire bevoegdheid niet beperken, wat in casu niet is gebeurd.

Het kwam verweerster toe om op zijn minst een nauwkeurig onderzoek van de situatie en een belangenafweging te doen. Dit onderzoek moet blijken uit de motivatie van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing bevat geen enkele specifieke motivering in dit opzicht en de Raad is dus niet in staat om zijn wettigheidstoets uit te voeren wat dit aspect betreft zodanig dat het middel gegrond is op dit punt.

In casu blijkt dat verwerende partij niet alle relevante feiten en omstandigheden in haar belangenafweging heeft betrokken. Zo heeft verwerende partij geen rekening gehouden met het pertinente feit dat de verwijdering van verzoeker een zware impact zal hebben op de ouders, zussen, vriendin en familie van verzoeker.

Verwerende partij stelt onterecht het volgende:

“Uw zus vermeldt in haar schrijven dat uw moeder depressief aan het worden is van uw huidige situatie. Er liggen geen medische stukken voor waaruit blijkt dat uw moeder daadwerkelijk ziek is en uw aanwezigheid als een gevolg daarvan noodzakelijk zou zijn. Bovendien zijn er nog andere familieleden die, indien uw moeder zorg nodig zou hebben, deze zorg op zich zouden kunnen nemen.”

Dat het feit dat verzoeker geen medische stukken heeft voorgebracht geen afbreuk doet aan het gegeven dat de gedwongen terugkeer van verzoeker naar Marokko de psychologische klachten van zijn familie; in het bijzonder de moeder, enkel zouden doen toenemen, precies omdat hij zo'n goede band heeft met hem. Derhalve vormt de bestreden beslissing een manifeste inbreuk op het te beschermen privé- en gezinsleven van zowel verzoeker als van zijn familie.

Dat ook artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet hiermee wordt geschonden.

Gelet op de vele jaren dat verzoeker op het grondgebied woont, dient te worden vastgesteld dat ook zijn economische belangen zich alhier bevinden.

Dat verwerende partij hieromtrent onterecht het volgende stelt: "U bent reeds 7 à 9 jaar aan het stempelen. U heeft al sinds vele jaren de kans gehad deel te nemen aan de Belgische arbeidsmarkt, maar u heeft daar blijkbaar nooit interesse voor betoond. Gelet op uw ingesteldheid toont u, door voor te houden werkbereid te zijn en actief te gaan zoeken naar werk, niet aan dat u zich in de toekomst wel zal houden aan de Belgische reglementering en geen gevaar meer zal vormen voor de openbare orde."

Verzoeker heeft hier reeds 5 jaar in het Rijk gewerkt. Dat verzoeker de afgelopen jaren niet heeft gewerkt, betekent geenszins dat verzoeker werkbereid is en actief op zoek is naar werk. Dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker verschillende stukken heeft bijgebracht, waaruit blijkt dat hij actief op zoek is naar werk. Meer nog, verzoeker is sedert 2005 ingeschreven bij de VDAB en heeft zich onlangs ingeschreven voor een opleiding wegenwerker (knelpuntberoep), waarop hij zich volledig op wil focussen.

Dat verwerende partij stelt dat alle e-mails verstuurd werden vanuit het e-mailadres van zijn zus H.D. doet geen afbreuk aan het feit dat verzoeker werkbereid is. Meer nog, op de CV van verzoeker staat hetzelfde e-mailadres vermeld.

In casu heeft verwerende partij op geen enkel ogenblik een afweging gemaakt tussen enerzijds zijn gezinsleven, het langdurig verblijf, de sociale en economische belangen in het Rijk en de door hem opgebouwde leven en anderzijds zijn 19 jaar aanwezigheid in het Rijk. M.a.w. bij een eventuele terugkeer (hoe tijdelijk dat ook moge zijn), dient verzoeker terug van nul te beginnen.

Het persoonlijke belang van verzoeker is niet ondergeschikt aan de vrijwaring van de openbare orde. Immers dient ook de proportionaliteit van de maatregel in concreto, d.i. rekening houdend met de individuele omstandigheden, te worden onderzocht (RvV 20 juni 2014, nr. 125.837; zie ook RvV 13 januari 2016, nr. 159.789).

De individuele belangen van verzoeker worden in casu niet in concreto afgewogen, minstens op geheel ontoereikende wijze.

Verweerder voert aan dat verzoeker een gevaar zou vormen voor de openbare orde. Verweerder kent derhalve een incorrect gewicht toe aan de vrijwaring van de openbare orde, in vergelijking met het persoonlijk belang van verzoeker. Gezien de vastgestelde eenzijdigheid in de bestreden beslissing, is van een concrete en dus correcte billijke belangenafweging in deze zaak geen sprake. De gemachtigde heeft de verschillende belangen op onzorgvuldige wijze tegen elkaar afgewogen.

De handhaving van de bestreden beslissing zou een miskennis uitmaken van artikel 8 EVRM, gezien zijn privé-, familie- en gezinsleven zich in België afspeelt. De handhaving zou een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel teweegbrengen daar die ertoe zou leiden dat verzoeker zal worden gerepatriëerd.

Onder meer het gegeven dat het privé- en gezinsleven van verzoeker zich in België afspeelt, noopt de verwerende partij ertoe de 'fair balance'-toets uit te voeren. In casu is de 'fair balance'-toets niet gebeurd, minstens op geheel ontoereikende wijze. De beslissing is inderdaad onmenselijk voor verzoeker en is geheel disproportioneel want het geeft geen blijk van het juiste gewicht van het belang voor de openbare orde in de besluitvorming te hebben opgenomen.

De belangen van de overheid wegen niet op tegen deze van verzoeker. Op geen enkel ogenblik is er door verwerende partij een fair-balance toets gebeurd. Verweester toont niet aan dat hij de bekommernis heeft gehad om het juiste evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk.

De motivering van de bestreden beslissing is niet evenredig met de genomen beslissing, juridisch onaanvaardbaar en houdt geen rekening met de relevante feiten.

Een schending van artikel 8 van het EVRM, van het algemeen rechtsbeginsel 'fair balance' en van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet worden door verzoeker op afdoende wijze aannemelijk gemaakt. Het middel is ontvankelijk en gegrond. Dat de bestreden beslissing aldus dient te worden vernietigd."

3.2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 van het EVRM.

Deze bepaling luidt als volgt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

De Raad wijst erop dat het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven niet absoluut is. Het EHRM heeft er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland* (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, *Ukaj/Zwitserland*, § 27). Op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht hebben de Verdragsstaten de taak om de openbare orde te waarborgen en om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 26 juni 2012, *Kurić en a./Slovenië* (GK), § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, *Jeunesse/Nederland* (GK), § 100). De Staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen.

Wanneer er sprake is van een situatie van weigering van voortgezet verblijf, zoals een beëindiging van een langdurig verblijfsrecht, dan vormt zulke maatregel een inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven. Bijgevolg dient in dat geval het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen. Binnen de grenzen, gesteld door artikel 8, tweede lid, van het EVRM, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien (legaliteit), ze geïnspireerd is door één of meerdere in deze bepaling vermelde legitieme doelen (legitimiteit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om één van deze doelen te bereiken (proportionaliteit). Deze laatste vereiste impliceert dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland* (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk* (GK), § 76). Staten beschikken over een zekere beoordelingsmarge wat betreft de noodzaak aan inmenging. Vanuit dit laatste standpunt is het de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk op het recht op respect van het privé- en/of familie- en gezinsleven (EHRM 19 februari 1998, *Dalia/Frankrijk*, § 52; EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland* (GK), § 113; EHRM 18 oktober 2006, *Üner/Nederland* (GK), § 54; EHRM 2 april 2015, *Sarközi en Mahran/Oostenrijk*, § 62).

In voormelde belangenafweging moeten vanzelfsprekend alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken. Waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, *quod in casu*, heeft het EHRM een aantal welbepaalde criteria geformuleerd die nationale overheden in het maken van een billijke belangenafweging moeten leiden, namelijk de zogenaamde "Boultif/Üner"-criteria (EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, *K.M./Zwitserland*, § 51). Het betreft:

- (1) de aard en ernst van het gepleegde misdrijf;
- (2) de duur van het verblijf in het gastland;
- (3) het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van betrokkene tijdens die periode;
- (4) de nationaliteit van alle betrokkenen;
- (5) de gezinssituatie van de betrokkene, zoals de duur van het huwelijk alsook andere factoren die getuigen van een daadwerkelijk gezinsleven;
- (6) de vraag of de (huwelijks)partner op de hoogte was van het misdrijf bij de totstandkoming van de gezinsband;

- (7) de vraag of er kinderen zijn geboren uit dit huwelijk en, als dit het geval is, hun leeftijd;
- (8) de ernst van de moeilijkheden die de (huwelijks)partner zal ondervinden indien hij/zij de vreemdeling zou volgen naar het land waarheen deze laatste kan worden uitgewezen, met name of er belemmeringen zijn die een terugkeer naar het land van herkomst bemoeilijken.

Uit de uitspraak van het EHRM inzake “*Üner*” (EHRM 18 oktober 2006, *Üner/Nederland* (GK), §§ 55-58) volgt dat naast de voormelde “*Boultif*”-criteria desgevallend ook in de belangenafweging moeten worden betrokken:

- (9) het belang en welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de problemen die de kinderen waarschijnlijk zouden ondervinden in het land van herkomst van de vreemdeling;
- (10) de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst.

Het gewicht dat aan elk van de respectievelijke criteria moet worden gehecht, varieert naargelang de specifieke omstandigheden van de voorliggende zaak (EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk* (GK), § 70).

3.2.2. Uit de bestreden beslissing volgt dat het verblijf van verzoeker wordt beëindigd op grond van artikel 22, § 1, 3°, van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing heeft aldus een wettelijke basis, wat niet ter discussie staat. Het is verder niet betwistbaar dat de bestreden beslissing een legitiem doel nastreeft, met name de bescherming van de openbare orde en de voorkoming van strafbare feiten. De inmenging in het gezins- en privéleven van verzoeker voldoet bijgevolg aan de formele voorwaarden bepaald in artikel 8, tweede lid van het EVRM.

Vervolgens moet worden onderzocht of de inmenging noodzakelijk is, met name of de inmenging wordt gerechtvaardigd door een dwingende maatschappelijke behoefte en proportioneel is met het nagestreefde doel (EHRM 18 oktober 2006, *Üner/Nederland* (GK), § 54; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, *K.M./Zwitserland*, § 51 en 53). Dit vereist dat verweerder een zorgvuldige en redelijke afweging moet maken tussen het belang van verzoeker en zijn gezin en familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het handhaven van de openbare orde anderzijds.

Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing de redenen van openbare orde en verzoekers gezins- en persoonlijke belangen tegen elkaar heeft afgewogen. Het komt verzoeker toe met concrete argumenten aan te tonen dat de gedane beoordeling en belangenafweging niet op zorgvuldige en redelijke wijze zijn gebeurd.

Wat betreft de aard en de ernst van het gepleegde misdrijf, werd reeds vastgesteld dat er in de bestreden beslissing wordt ingegaan op de strafrechtelijke feiten die verzoeker ten laste worden gelegd en de hierop volgende strafrechtelijke veroordelingen. Verweerder stelt vast dat verzoeker reeds op zeer jonge leeftijd in aanraking kwam met de jeugdrechtbank en sindsdien verschillende kansen heeft gekregen die verzoeker niet wist te benutten. Verzoeker verviel telkens in het plegen van zedenfeiten en gewelddelicten. Verweerder motiveert dat verzoekers gedraging getuigt van een verontrustend gebrek aan normbesef en een gebrek aan voor de fysieke, de psychische en de seksuele integriteit van (jonge) meisjes en vrouwen. In het kader van de bespreking van het eerste middel werd reeds vastgesteld dat er sprake is van voldoende ernstige en actuele redenen van openbare orde die de genomen maatregel kunnen rechtvaardigen.

Met betrekking tot de duur van verzoekers verblijf in België wordt er gemotiveerd dat het inherent is aan een langdurig verblijf dat hij scholing heeft genoten, dat het begrijpelijk is dat verzoeker tijdens zijn verblijf vriendschappen heeft opgebouwd en dat zijn sociaal leven zich alhier afspeelt. Daarnaast blijkt uit nazicht van de Dolsis databank dat verzoeker tussen 2006 en 2011 tewerkgesteld was. Na 2011 heeft verzoeker echter niet meer in dienstverband gewerkt. Verweerder merkt op dat verzoeker op heden onder het emailadres van zijn zus ingeschreven staat bij de VDAB. Gelet op verzoekers ingesteldheid stelt verweerder zich vragen over de mate waarin verzoeker zelf actief op zoek is naar werk. Er blijkt niet dat er gesproken kan worden van een sterke economische binding.

Vaardigheden die verzoeker verwierf tijdens zijn schoolloopbaan, zijn vroegere tewerkstelling en de cursussen die hij volgde in de gevangenis, kan verzoeker tevens aanwenden in Marokko.

Verweerder erkent dat het voor verzoeker een aanpassing zal vereisen om zijn leven opnieuw op te bouwen in Marokko, doch wordt er vastgesteld dat er geen elementen voorliggen waaruit blijkt dat er

sprake is van onoverkomelijke of bijzondere obstakels die een terugkeer kunnen verhinderen. Er wordt gemotiveerd dat verzoeker Arabisch en Berbers spreekt en op de hoogte is van de Marokkaanse cultuur. Waar verzoeker aangaf geen netwerk meer te hebben in zijn land van herkomst en betoogt dat hij nood heeft aan de steun van zijn familie om zijn verslavingsproblematiek aan te pakken, motiveert verweerder dat verzoeker al vele jaren kampt met deze problematiek ondanks de aanwezigheid van zijn familie. Verweerder wijst erop dat er in Marokko tevens behandelingen bestaan voor verslavingsproblematieken. Er zijn gratis behandelingen beschikbaar, verzoeker toont niet aan dat hij hiervoor niet in aanmerking zou komen. Daarenboven wordt er gewezen op het 'special needs' programma van de Dienst Vreemdelingenzaken, waarop verzoeker beroep zou kunnen doen indien hij dit wenst. Verweerder gaat ervan uit dat verzoeker als volwassen persoon zonder zijn familie opnieuw een kennissenkring en sociaal netwerk kan uitbouwen buiten België. Zelfs indien de integratie in Marokko moeizamer zou verlopen door verzoekers verblijf in België, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn.

Wat betreft verzoekers gezinsbanden op het grondgebied, wordt er in de bestreden beslissing erkend dat verzoekers ouders, broer en zussen een verblijfsrecht hebben en ook in België wonen. Verzoeker betoogt een gezinsband te onderhouden met elk van hen. In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat bovenstaande elementen echter niet opwegen tegen de ernst en het actueel gevaar dat verzoeker vormt voor de openbare orde omwille van zijn persoonlijke gedragingen. De bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het privé- en gezinsleven van betrokkene. Het feit dat verzoeker samenwoonde met zijn familieleden heeft hem er niet van weerhouden om meermaals strafrechtelijke feiten te plegen. Verzoeker is bovendien meerderjarig en toont hij niet aan dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen hemzelf en zijn in België verblijvende familieleden. Uit het feit dat verzoeker op hetzelfde adres verbleef en over een vaste verblijfplaats bij zijn familieleden beschikte, kan niet afgeleid worden dat er bijkomende elementen van afhankelijkheid zijn. Ook het feit dat zijn familieleden, en meer bepaald verzoekers moeder mentale, problemen zouden ondervinden door verzoekers situatie, tonen dit evenmin aan. Er liggen immers geen stukken voor ter staving van verzoekers betoog en daarenboven zijn er andere familieleden woonachtig op het grondgebied die de eventuele zorgen voor verzoekers moeder op zich kunnen nemen. Verweerder wijst erop dat verzoeker contacten kan onderhouden met zijn familie via moderne communicatiemiddelen. Het staat verzoekers familieleden daarenboven vrij om België in en uit te reizen, waardoor zij verzoeker kunnen bezoeken in Marokko. Dat de uitoefening van zijn familieleven met zijn ouders, broer en zussen die in België gevestigd zijn, moeilijker zal verlopen, is het gevolg van verzoekers keuze om zich herhaaldelijk schuldig te maken aan ernstige inbreuken tegen de openbare orde.

Verzoekers Belgische partner, met wie hij in het huwelijk wenst te treden, is tevens woonachtig in België. Hieromtrent motiveert verweerder dat verzoeker geen stukken neerlegt ter staving van de duurzaamheid van zijn relatie en wordt er bovendien opgemerkt dat verzoekers familie niet op de hoogte is van de relatie. Ook in het kader van het onderhavig beroep herhaalt verzoeker louter dat hij een duurzame relatie onderhoudt met zijn partner. Hiermee gaat hij echter voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing en maakt hij dan ook niet aannemelijk dat deze kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zijn.

Uit het bovenstaande blijkt dat, in tegenstelling tot wat verzoeker betoogt, de ernst van de gepleegde misdrijven in de bestreden beslissing wel degelijk afgetoetst worden aan verzoekers belangen in België, de banden met het land van oorsprong en de impact van deze beslissing op verzoekers privé- en gezinsleven, zoals geduid door het Europees Hof in het arrest "*Boultif*". De elementen die verzoeker in het middel aanvoert werden beoordeeld door verweerder. Verzoeker geeft duidelijk te kennen dat hij het niet eens is met verweerders beoordeling, doch maakt hij hiermee niet aannemelijk dat de motieven van de bestreden beslissing kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zijn. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

3.2.3. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet, vormt deze bepaling een weerspiegeling van artikel 8 van het EVRM. Uit het voorgaande volgt reeds dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing het ingeroepen gezinsleven in rekening heeft gebracht en dit op een zorgvuldige en redelijke wijze.

Wat betreft het hoger belang van het kind en verzoekers gezondheidstoestand worden er geen concrete grieven aangevoerd. Een schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet wordt derhalve niet aannemelijk gemaakt.

Het tweede middel is niet gegrond.

3.3. Verzoeker voert een derde middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“II.2.3. DERDE MIDDEL

HOUDENDE HET INREISVERBOD VAN 8 JAAR

14.-

Dat verzoeker de volgende middelen opwerpt tegen het inreisverbod voor een duur van 8 jaar, welke in één en dezelfde beslissing werd afgevaardigd.

- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; - Schending van de formele en materiële motiveringsplicht; - Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel; - Schending van artikel 74/11 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

II.2.2.1. Theoretische beschouwing

15.-

Dat verzoeker de theoretische beschouwing in het eerste middel van het verzoekschrift herneemt.

II.2.2.2 Praktische beschouwing

16.-

Echter beslist verwerende partij onterecht om een inreisverbod op te leggen van 8 jaar op basis van de strafrechtelijke veroordelingen.

Het inreisverbod werd uitgevaardigd m.o.o. de terugkeer naar het land van herkomst. Het weze duidelijk dat verweerster op een niet afdoende en onredelijke wijze rekening heeft gehouden met de specifieke individuele situatie van de verzoekende partij.

Verwerende partij heeft in zijn bestreden beslissing ten onrechte inreisverbod van acht jaar opgelegd omwille van redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Verweerder verwijst meer bepaald naar de veroordelingen van verzoeker m.b.t zedenfeiten en gewelddelicten.

Op grond van de bestreden beslissing kan men vaststellen dat de verwerende partij in casu de ernst van de door de verzoeker gepleegd feit niet ernstig heeft onderzocht en helemaal geen rekening heeft willen houden met de context van de veroordeling,om zodoende het concreet geval juist te interpreteren. Dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met het feit dat verzoeker de feiten waarvoor hij is veroordeeld enkel onder invloed heeft gepleegd van alcohol en drugs.

Dat verzoeker te kampen had met een verslavingsproblematiek wordt niet betwist door verwerende partij, doch is zij niet uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens.

Dat het vaststaat dat verzoeker geen feiten zou plegen als hij niet onder invloed zou zijn van alcohol en drugs. Dat verzoeker thans behandeld is voor zijn verslavingsproblematiek en verwerende partij hier geenszins rekening mee heeft willen houden.

Waarom direct gekozen werd voor een inreisverbod van een termijn van 8 jaar, wordt geenszins verduidelijkt en is voor verzoeker een raadsel. Er wordt enkel vermeld dat verzoeker zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Over welk gedrag spreekt verwerende partij?

Bovendien is het 'gevaar' of 'gedrag' niet problematisch, laat staan dat uit de bestreden beslissing immers blijkt dat verwerende partij een concrete belangenafweging heeft gevoerd dat het gedrag van verzoeker in kwestie thans de openbare orde heeft geschaad en dat dit gedrag nu nog actueel is.

Uit de bestreden beslissing blijkt geenszins dat verzoeker in de toekomst noch een crimineel gedrag zal voortzetten, volhouden of herhalen. Echter beslist verwerende partij om een inreisverbod op te leggen van 8 jaar op basis van de strafrechtelijke veroordelingen.

Bijgevolg kan verzoeker enkel maar besluiten dat de bestreden beslissing omtrent het inreisverbod niet afdoende is gemotiveerd.

Dat dit middel ernstig en gegrond is.

17.-

Waarom meteen gekozen werd voor de maximumtermijn van 8 jaar en geen kortere termijn, wordt geenszins afdoende verduidelijkt. Het feit dat verzoeker een gevaar zou vormen voor de openbare orde laat verwerende partij niet toe om zomaar een inreisverbod op te leggen van acht jaar.

Verzoeker heeft thans op geen enkel ogenblik enig gevaar gevormd voor de maatschappij. Alsook betwist verwerende partij niet dat er thans een actueel gevaar bestaat in hoofde van verzoeker, gezien de feiten dateren van jaren geleden.

Kortom, uit de bestreden beslissing blijkt geenszins waarom in casu een maximumtermijn 8 jaar diende te worden opgelegd.

Dat het kennelijk onredelijk en onzorgvuldig is om verzoeker een inreisverbod van acht jaar te geven.

De thans bestreden beslissing schendt aldus de materiële motiveringsplicht, en is zodoende onzorgvuldig en onredelijk tot stand gekomen.

Een rechtvaardig evenwicht tussen het algemeen belang en het belang van het individu, is in casu ver te zoeken, en indien het gevaar voor de openbare orde het opgelegde inreisverbod in de bestreden beslissing moet dragen, is de sanctie die daarop wordt gesteld te verregaand en volstrekt disproportioneel.

Artikel 74/11, § 1, tweede van de vreemdelingenwet luidt als volgt: “§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval. (...) De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.”

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de vreemdelingenwet, blijkt dat artikel 74/11 van de vreemdelingenwet een onderdeel betreft van de omzetting van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (Pb.L. 24 december 2008, afl. 348, 98 e.v.).

In die zin wordt in de parlementaire voorbereiding m.b.t. artikel 74/11 van de vreemdelingenwet en het inreisverbod het volgende benadrukt: “De richtlijn legt echter op dat men tot een individueel onderzoek overgaat (overweging 6), dat men rekening houdt met “alle omstandigheden eigen aan het geval” en dat men het evenredigheidsbeginsel respecteert.” (Parl.St. Kamer, 2011-2012, nr. 53K1825/001, 23).

Waarom deze termijn wordt gehanteerd, wordt eveneens niet nader uiteengezet dan te verwijzen naar het zogezegde gevaar van verzoeker voor de openbare orde.

Verzoeker stelt vast dat verwerende partij een inreisverbod oplegt voor de termijn van 8 jaar zonder enig onderzoek naar en motivering omtrent de specifieke omstandigheden van verzoeker en de duur van het inreisverbod.

Waarom deze termijn wordt gehanteerd, wordt bijgevolg niet uiteengezet.

Niettegenstaande dat verzoeker zich tot op heden normenconform heeft gedragen en de nodige begeleiding heeft gevormd voor zijn verslavingsproblematiek, opent het recht niet om voor verwerende partij een nieuw inreisverbod van 8 jaar op te leggen.

Meer nog, de motivering van het inreisverbod is des te belangrijker aangezien het verbod voor de hele Schengenzone geldt. Met andere woorden, indien er de komende jaren in één van de landen van de Schengenzone voor verzoeker de mogelijkheid zou zijn om zich in regel te stellen met de administratie aldaar en zij aldus een verblijf zouden kunnen bekomen, zou dit allemaal belemmerd kunnen worden door het inreisverbod van 8 jaar dat door verwerende partij wordt opgelegd.

Immers, iedere zorgvuldige en redelijke administratieve overheid dient zijn beslissingen omstandiger met specifieke omstandigheden te motiveren en dit op een afdoende wijze telkens wanneer verwerende partij een discretionaire bevoegdheid uitoefent.

Verzoeker verwijst dan ook naar de rechtspraak van de Raad van State, arrest 18 december 2013, nr. 225.871, waarin geoordeeld werd dat er een schending is van de materiële motiveringsplicht wanneer niet gemotiveerd wordt waarom de maximumtermijn van acht jaar wordt opgelegd.

Verzoeker verwijst naar de rechtspraak van de RvV, onder meer arrest nr. 109 923 van 17 september 2013, in de zaak X. t. Belgische Staat:

“Juist wanneer de overheid over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt, dient zij precieze en concrete feitelijke motieven op te geven op grond waarvan een beslissing wordt genomen (cfr RvS 13 oktober 2008, nr. 187 001).”

De motieven van de bestreden beslissing laten niet toe vast te stellen dat de gemachtigde van de staatssecretaris rekening heeft gehouden met de specifieke omstandigheden van het geval, waarvan hij blijkens het administratief dossier duidelijk op de hoogte was, hoewel artikel 74/11, §1 van de vreemdelingenwet hem daartoe verplicht.

Een schending van de materiële motiveringsplicht dient dan ook te worden aangenomen.”

Dit middel is eveneens ernstig en gegrond.”

3.3.1. De deelbeslissing om een inreisverbod op te leggen steunt op artikel 74/11, § 1, vierde lid, van de vreemdelingenwet. *In casu* wordt een inreisverbod van acht jaar opgelegd, omdat verzoeker geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Verzoeker betoogt dat verweerder de ernst van de door hem gepleegde feiten niet ernstig heeft onderzocht en geen rekening heeft gehouden met de context van de veroordelingen. Zo voert verzoeker aan dat hij enkel feiten heeft gepleegd onder invloed. Doch zou hij behandeld zijn voor zijn verslavingsproblematiek. Er blijkt volgens verzoeker dan ook niet dat hij in de toekomst nog een crimineel gedrag zal voortzetten, volhouden of herhalen.

3.3.2. In tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te betogen, blijkt uit de lezing van de bestreden beslissing dat verweerder ook bij het opleggen van het inreisverbod uitvoerig ingaat op de feiten waarvoor verzoeker veroordeeld werd alsook zijn verslavingsproblematiek. Zoals reeds werd vastgesteld bij de bespreking van het eerste middel, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij op heden zijn verslaving onder controle heeft.

Uit de bespreking van het eerste middel is tevens gebleken dat het niet kennelijk onredelijk of onzorgvuldig is om op basis van de ernst van de gepleegde feiten en het herhaaldelijk karakter van correctionele veroordelingen vast te stellen dat verzoeker een ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. Met de grieven die verzoeker aanvoert in zijn derde middel, blijkt niet dat er in het kader van de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod in andersluidende zin geoordeeld moet worden.

3.3.3. In een volgend middelonderdeel voert verzoeker aan dat verweerder heeft nagelaten te verduidelijken waarom er *in casu* een inreisverbod voor een maximumduur van acht jaar wordt opgelegd.

In de eerste plaats dient de Raad op te merken dat artikel 74/11, § 2, laatste lid, van de vreemdelingenwet voorziet dat een inreisverbod van meer dan vijf jaar opgelegd kan worden indien er sprake is van een ernstige bedreiging voor de openbare orde of de nationale veiligheid. In tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te betogen, werd er in dit verband niet voorzien in een maximumduur. Verzoeker kan aldus niet worden gevolgd waar hij betoogt dat er een inreisverbod wordt opgelegd voor de “*maximumduur*” van acht jaar.

Voorts dient opgemerkt te worden dat er in de bestreden beslissing zeer uitgebreid wordt ingegaan op de elementen die eigen zijn aan de zaak. Er wordt gewezen op de herhaaldelijke correctionele veroordelingen, verzoekers verslavingsproblematiek en zijn gezins- en privéleven in België. Verweerder stelt daarenboven vast dat er in Marokko gespecialiseerde zorg bestaat voor de verslaving waarmee verzoeker te kampen heeft. Er wordt tevens gemotiveerd dat er niet blijkt dat verzoeker medicatie of een behandeling nodig heeft die enkel in België beschikbaar en toegankelijk is. Tot slot motiveert verweerder

tevens dat er geen sprake is van een reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM in het geval van een terugkeer naar Marokko. Op basis van deze elementen motiveert verweerder dat het gepast is om een inreisverbod van acht jaar op te leggen.

Verweerder heeft uitvoerig uiteengezet waarom hij een inreisverbod van acht jaar proportioneel acht. Waar verzoeker betoogt dat niet duidelijk is welke motieven aan de basis liggen van het opgelegde inreisverbod, kan hij geenszins worden gevolgd. Gelet op de elementen die eigen zijn aan de zaak, stelt de Raad vast dat verweerder op voldoende wijze motiveerde waarom hij gebruik heeft gemaakt van zijn bevoegdheid conform artikel 74/11, § 1, vijfde lid, van de vreemdelingenwet en een inreisverbod oplegde van acht jaar. Het bestuur moet de motieven van de motieven niet motiveren.

3.3.4. In zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar een arrest van de Raad van State met nummer 225 871 van 18 december 2013. In dit arrest oordeelt de Raad van State dat enkel op grond van de vernietiging van de beslissing houdende inreisverbod niet tot de vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten kan worden besloten. Verzoeker verduidelijkt niet waarom dit arrest relevant is in het kader van het onderhavig beroep.

Het derde middel is niet gegrond.

3.4. Verzoeker voert een vierde middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“II.2.4. VIERDE MIDDEL

HOUDENDE HET INREISVERBOD VAN 8 JAAR

- Schending van artikel 8 EVRM; - Schending van de redelijkheidsbeginsel, zorgvuldigheidsbeginsel en evenredigheidsbeginsel; - Schending van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

18.-

Het bestreden inreisverbod dient te worden aangemerkt als een ernstig bezwarend besluit dat niet enkel de belangen van verzoeker ongunstig kan beïnvloeden, maar ook die van zijn gezin, familie en vriendin.

Dat bestreden bevel laat zien dat er op geen enkele wijze grondiger is ingegaan op de te onderzoeken elementen in het kader van artikel 8 EVRM.

Dat verwerende partij in de bestreden beslissing niet betwist dat het opleggen van een inreisverbod een inmenging vormt in verzoekers privéleven gezien de duur van het verblijf in België.

Dat de terugkeer van verzoeker naar het land van herkomst een manifeste schending uitmaakt van het artikel 8 EVRM, daar de verderzetting van zijn uitgebouwd sociaal leven onmogelijk is. Hierdoor wordt het sociaal netwerk met zijn gezin, familie, vriendin en vrienden volledig verbroken, wat een schending uitmaakt van het recht op een privé-, gezins- en familieleven.

Verwerende partij heeft op geen enkele wijze met deze particuliere privésituatie, die hem grotendeels bekend was, gezien de stukken van het administratief dossier, rekening gehouden, noch blijkt een belangenafweging.

Dat in de hier bestreden beslissing totaal ten onrechte geen rekening is gehouden met hierna vermelde elementen:

- Dat verzoeker het Rijk is binnengekomen toen hij nog minderjarig was en hier dan sindsdien zijn leven heeft opgebouwd;*
- Dat hij absoluut geen banden meer heeft met zijn land van herkomst of een ander land;*
- Dat zijn ouders en zussen, alsook andere familieleden permanent zijn gevestigd in het Rijk;*
- Dat zijn vriendin waarmee hij in het huwelijk wilt treden in het Rijk verblijft;*
- Dat er heden geen risico of gevaar meer bestaat dat verzoeker de feiten waarvoor hij in het verleden werd veroordeeld zal herhalen;*
- Dat verzoeker werkbereid is en actief op zoek is naar werk;*
- Het sociaal en het familiaal leven van verzoeker en het vertrouwd milieu wordt geschaad.*

Aangezien verzoeker zijn ouders, zussen, vriendin en familie in het Rijk heeft, kan bij uitsluiting enkel worden geconcludeerd dat verweerder meende te moeten rekening houden met verzoekers gezins- en familielevens.

De afwezigheid van verzoeker voor een langere periode zal uiteraard verstrekkinge gevolgen hebben voor zijn gezin en familie.

Dat met moderne communicatietechnologieën dit probleem kan verholpen worden is uiteraard niet serieus te nemen en dat fysiek contact noodzakelijk uit. Meer nog, verwerende partij stelt dat de naaste familieleden vrijelijk in- en uit kunnen reizen. Verwerende partij vergeet blijkbaar dat de ouders van verzoeker nauwelijks nog naar het land van herkomst gaan en dat hun belangen in het Rijk is gevestigd.

Het is onredelijk om te stellen dat moderne communicatiemiddelen kunnen ingeschakeld worden om de familierelatie tussen verzoeker en zijn ouders, familieleden en vriendin te onderhouden.

Artikel 8 EVRM en het redelijkheidsbeginsel dat stelt dat een bestuursorgaan bij het nemen van een beslissing alle belangen tegen elkaar moet afwegen, vereisen dat de verzoeker in bijzijn van zijn familie kan blijven. Deze elementen had men allemaal moeten onderzoeken voorafgaand het nemen van de beslissing, doch dit heeft men niet gedaan.

De motieven in de bestreden beslissing werd niet afdoende gemotiveerd, daar zij niet motiveert waarom het inreisverbod zal moeten afwijken van het artikel 8 EVRM, m.n. het recht op een gezinsleven.

Uit de stukken in het administratief dossier blijkt duidelijk dat verzoeker een normaal persoon betreft die gedurende jaren aan de weg getimmerd heeft om goed Nederlands te spreken, om te studeren, om nu werken te zoeken, om gedurende 5 jaar actief te zijn op de arbeidsmarkt en hier een goede toekomst uit te bouwen.

Vervolgens ontkent verzoeker niet dat hij de verkeerde pad is opgegaan m.b.t zedenfeiten en gewelddelicten. De enige reden waarom verzoeker deze feiten heeft gepleegd is omdat hij onder invloed was van alcohol en drugs.

Dat de strafrechtelijke veroordelingen van verzoeker, alleszins een misstap in zijn leven zijn geweest, dewelke hij nooit of te nimmer meer zal herhalen en waarvan hij grote spijt heeft.

Dat verwerende partij geen rekening houdt met deze elementen.

Dat niet valt in te zien waarom de Dienst Vreemdelingenzaken aan verzoeker een inreisverbod voor 8 jaar geeft en hierdoor de motiveringsplicht schromelijk miskent.

Het recht op privé-, gezins- en familielevens zijn dan ook door de bestreden beslissing manifest geschonden.

Verwerende partij dient in casu het tegen verzoeker uitgevaardigde inreisverbod dan ook op te heffen, minstens op te schorten.

Het middel is ontvankelijk en gegrond.

19.-

Tot slot schendt verwerende partij door het uitvaardigen van het inreisverbod artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt immers: Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familielevens en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land

Dat verwerende partij rekening moest houden met het gezins- en familielevens van verzoeker, hetgeen niet gebeurd is in de bestreden beslissing. Blijkbaar vergeet verwerende partij een afweging te maken bij het nemen van haar beslissing die niet enkel verzoeker treft, maar ook zijn ouders, vriendin, zussen en familie. Het feit dat alle sociale en familiale belangen van verzoeker in het Rijk is gevestigd, is voor verwerende van generlei waarde om hiermee rekening te houden bij het nemen van haar beslissing.

Verwerende partij gaat zeer kort door de bocht wanneer zij stelt dat het gezinsleven zo ingericht kan worden dat de ouders, vriendin, zussen, familie en vrienden in België verblijven, terwijl hij elders verblijft.

Meer nog, de motieven van verweerder zijn absoluut niet ernstig, nu zij eveneens stelt dat de vrienden en familieleden contact kunnen houden met verzoeker via moderne communicatiemiddelen. Dat verwerende partij door dergelijke stelling te nemen, de rechten van de vriendin van verzoeker en de familieleden, alsook vrienden, manifest worden geschonden.

Kortom, de 'fair balance'-toets werd in casu niet toegepast door verwerende partij.

20.-

Dat hoewel artikel 8 EVRM geen vrijgeleide mag zijn om de bepalingen van het vreemdelingenrecht naast zich neer te leggen, verzoeker en diens gezin het recht heeft op een gezinsleven vermits dit artikel een rechtstreekse werking heeft in de Belgische rechtsorde.

Om deze reden kan besloten worden dat verwerende partij het inreisverbod op een manifest onzorgvuldige, dan wel onredelijke manier heeft uitgebracht!

Gelet op de aangehaalde elementen, heeft verwerende partij haar motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel manifest geschonden.

Het middel is prima facie dan ook ernstig en gegrond."

3.4.1. In zijn vierde middel voert verzoeker aan dat verweerder bij het opleggen van het bestreden inreisverbod op geen enkele manier rekening heeft gehouden met zijn particuliere privésituatie, noch blijkt dat er een belangenafweging werd gemaakt. Volgens verzoeker is er geen rekening gehouden met het feit dat hij als minderjarige het grondgebied is binnengekomen, alhier zijn leven heeft opgebouwd en dat hij geen banden meer heeft met zijn land van herkomst. Verzoeker voert daarnaast aan dat zijn ouders, broer, zussen en partner in België woonachtig zijn. Hij wijst er tevens op dat hij met zijn vriendin in het huwelijk wenst te treden.

3.4.2. Met zijn betoog voert verzoeker in wezen dezelfde grief aan als in het tweede middel. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat in het kader van de deelbeslissing om verzoeker een inreisverbod op te leggen, ook uitdrukkelijk wordt ingegaan op verzoekers ingeroepen gezinsleven op het grondgebied. Bij de beoordeling van het tweede middel is reeds gebleken dat de aard en ernst van de gepleegde misdrijven in de bestreden beslissing wel degelijk afgetoetst zijn aan verzoekers belangen in België, de banden met het land van oorsprong en de impact van deze beslissing op verzoekers privé- en gezinsleven, zoals geduid door het Europees Hof in het arrest "Boultif". De elementen die verzoeker in het middel aanvoert werden beoordeeld door verweerder. De Raad stelt aldus vast dat een schending van verzoekers gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM niet aannemelijk wordt gemaakt.

3.4.3. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet, vormt deze bepaling een weerspiegeling van artikel 8 van het EVRM. Uit het voorgaande volgt reeds dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing het ingeroepen gezinsleven in rekening heeft gebracht en dit op een zorgvuldige en redelijke wijze. Wat betreft het hoger belang van het kind en verzoekers gezondheidstoestand worden er geen concrete grieven aangevoerd. Een schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet wordt derhalve niet aannemelijk gemaakt.

Het vierde middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT